

Odluka:

PŽ 6348/2016-2

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 6348/2016-2

Datum odluke: 11.10.2016

Vrsta odluke: Rješenje

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Poslovni broj: 52 PŽ-6348/2016-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Doroženke Deladio, predsjednika vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja, i Josipa Turkalja, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom T.A. d.o.o., OIB: B1, A1, odlučujući o žalbi stečajnih vjerovnika 1. M. V., OIB: B2, A2, i 2. J. V., OIB: B3, A2, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-940/13-193 od 13. srpnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2016.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnih vjerovnika M. V. i JOZE VIDOVIĆA i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-940/13-193 od 13. srpnja 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbija se zahtjev žalitelja za ukidanje odluke skupštine vjerovnika od 6. srpnja 2016. da se neće pristupiti izradi stečajnog plana.

Prema obrazloženju, sud je uz primjenu ovlaštenja iz čl. 38.f Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ), odlučio da sporna odluka nije u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika. Sud je tako odlučio jer su na skupštini vjerovnika zakazanoj radi pribavljanja mišljenja o prijedlogu stečajnog upravitelja za obustavu i zaključenje stečajnog postupka jer stečajna masa nije dostatna niti za pokriće troškova stečajnog postupka (čl. 203. st. 2. SZ-a), žalitelji podnijeli prijedlog stečajnog plana, a prisutni vjerovnici su većinom glasova donijeli pobijanu odluku. Prisutni vjerovnici su odlučivali o pristupanju izradi stečajnog plana isključivo na temelju smjernica koje je predložila žaliteljica i u kojem prijedlogu je sud našao postojanje nedostataka koje prijedlog čine protivnim odredbama Stečajnog zakona, jer ne sadrži propisano Zakonom. Prijedlog ne sadrži podatke o osobi koja bi preuzela imovinu i obveze, materijalne mogućnosti te osobe za podmirenje tih obveza koje se odnose na potraživanja svih vrsta vjerovnika niti se predviđaju osiguranja za sporne tražbine. U tri istaknute varijante smjernica za izradu stečajnog plana postoji i prijedlog za pretvaranja tražbina u udjele u društvu, a ne navodi se djelatnost koju bi dužnik obavljao nakon zaključenja stečaja, imovina, sredstva i početni kapital nužan za pokretanje djelatnosti, s obzirom na to da imovinu društva čini samo imovina opterećena razlučnim pravom. Nedostaju podaci o gospodarstvenim, ekonomskim i drugim okolnostima u kojima se dužnik nalazi i ne predviđaju se nikakve mjere koje bi se poduzele radi ostvarivanja cilja predviđenog planom. Nema podataka o ostvarivosti isplate vjerovnicima kako je to predloženo pojedinim smjernicama niti se vjerovnik određeno izjasnio u kojem bi se dijelu smanjivala prava razlučnog vjerovnika i radi li se samo o otklanjanju mogućnosti namirenja iz založene nekretnine. Sadržaj smjernica nema podataka o

prihodima i rashodima koji se mogu očekivati iz budućeg poslovanja stečajnog dužnika nakon izlaska iz stečaja slijedom čega se može dati procjena o tome kakav bi se zajednički interes vjerovnika ostvario kada bi se stečajnom upravitelju naložila izrada stečajnog plana. Predlagatelji nisu dokazali da je sporna odluka skupštine vjerovnika, koja je donesena potrebnom većinom glasova, u suprotnosti s interesima ostalih vjerovnika u odnosu na interes P. b. d.d. koja je glasovala protiv iznesenog prijedloga o izradi stečajnog plana jer nije predviđen jednak položaj u pogledu prava na namirenje kako razlučnih tako i stečajnih vjerovnika te stečajni plan predviđen na opisani način ne daje ravnopravan položaj svih vjerovnika čime bi se ostvarivao i njihov zajednički interes.

Žalitelji navode da je došlo do apsolutno bitne povrede odredaba stečajnog postupka. Rješenje ima niz netočnih činjenica, a sporna odluka donesena je preglasavanjem P. b. d.d. Dvije skupštine vjerovnika održane su na prijedlog stečajnog upravitelja na čiji rad su žalitelji iznijeli niz primjedaba. Stečajni sudac povrijedio je niz postupovnih odredaba koje imaju za posljedicu i pobijanu odluku koja je suprotna zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika. Odluke je na skupštini vjerovnika donosio isključivo razlučni vjerovnik koji se protivio prihvatanju prijedloga odluke o izradi stečajnog plana te je shvaćanje žalitelja da je sud trebao provjeriti uvidom u punomoć ovlasti punomoćnika odvjetnika razlučnog vjerovnika glasovati na taj način. Postoje razlike u broju glasova vjerovnika na prvoj i drugoj održanoj skupštini te je o pravu glasa sud morao i prije odlučivanja donijeti odgovarajuću odluku. Razlučni vjerovnik bio je na skupštinu pozvan samo radi preglasavanja te vjerovnicima nije jasno s kojom količinom glasova oni raspolažu. Sudjelovanje razlučnog vjerovnika predstavlja opstrukciju rada skupštine koja ide na štetu ostalih vjerovnika, u kojem je slučaju stečajni sudac trebao reagirati i ne dopustiti donošenje odluka protivnih zajedničkom interesu vjerovnika. Pobijanom odlukom onemogućeno je i djelomično namirenje stečajnih vjerovnika. Žalitelji smatraju da je od značaja činjenica da je razlučnom vjerovniku u cijelosti osporena tražbina te se o tražbini vodi parnica. Žalitelji iznose i primjedbe koje nisu u vezi s pobijanom odlukom skupštine vjerovnika i odnose se na rješenje protiv kojeg je podnesena žalba i koje je predmet odlučivanja u drugom postupku. Predlaže se ukinuti pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Pobijano je rješenje ispitano na temelju odredbe čl. 365. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a. Rješenje je pravilno i zakonito.

Nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje ukazuje žalitelj, a niti oni na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Naprotiv, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio odlučne činjenice i pravilnom primjenom odredaba Stečajnog zakona donio odluku kojom je odbio zahtjev žalitelja za ukidanje odluke skupštine vjerovnika od 6. srpnja 2016. kojom su vjerovnici odlučili da se neće pristupiti izradi stečajnog plana, ocijenivši da ta odluka nije u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika.

Protivno žalbenim navodima iz zapisnika s održane skupštine vjerovnika proizlazi koji su vjerovnici odlučivali na skupštini, s kojim brojem glasova te o načinu odlučivanja i donošenja odluka. Iz spisa proizlazi da je na održanoj skupštini vjerovnika većinom glasova donijeta odluka kojom se odlučuje ne pristupiti izradi stečajnog plana. Sporna odluka je donijeta većinom glasova prisutnih vjerovnika na skupštini, odnosno na temelju broja glasova s kojima raspolaže Podravska banka d.d. koja je u ovom stečajnom postupku razlučni vjerovnik, ali i stečajni vjerovnik Republika Hrvatska. Također iz zapisnika sa skupštine vjerovnika proizlazi da su prisutni stečajni vjerovnici, odnosno žalitelji, predložili stečajnom sucu istu ukinuti primjenom odredbe čl. 38.f SZ-a.

Protivno žalbenim navodima punomoćnici razlučnog vjerovnika imali su valjanu punomoć za zastupanje, a presliku te punomoći, koja se nalazi u spisu predmeta, žalitelji su podnijeli i uz žalbu. Ovlasti punomoćnika odvjetnika prema odgovarajućoj primjeni odredbe čl. 95. ZPP-a, koja se supsidijarno primjenjuje i u stečajnom postupku, ovlašćuje punomoćnika odvjetnika sudjelovati i na skupštinama vjerovnika tijekom stečajnog postupka u svojstvu punomoćnika razlučnog odnosno stečajnog vjerovnika i za glasovanje nije potrebna neka posebna uputa. Odnos između punomoćnika odvjetnika i njegovog nalogodavca mogao bi se razmatrati isključivo u okviru postupka kojeg bi nalogodavac pokrenuo protiv punomoćnika, a u vezi određaba ugovora o nalogu koji se primjenjuje na njihov obvezni odnos.

Činjenica da je razlučnom vjerovniku tražbina osporena, bez utjecaja je na njegovo pravo glasa na skupštini vjerovnika, uzevši u obzir da je tražbina osigurana razlučnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi, a žalitelji nisu dokazali da je tražbina osigurana razlučnim pravom prestala (čl. 38.d st. 3. SZ-a).

Isto tako iz preslike dijela stečajnog spisa proizlazi da je i žaliteljima, koji su jedini osnivač (J.V.) i prijašnji član uprave (M.V.), također osporena tražbina, a sud je odlučio da i oni imaju pravo glasa na skupštini vjerovnika.

Protivno žalbenim navodima iz razloga obrazloženja koji se temelje na ispravama u spisu proizlazi da dužnik nema imovine koja je dostatna za pokriće troškova stečajnog postupka, imovina je opterećena razlučnim pravom i nejasno je na koji način žalitelji smatraju da bi donošenje stečajnog plana bilo u zajedničkom interesu vjerovnika, kada u podnesenom prijedlogu nedostaju temeljne pretpostavke za izradu stečajnog plana.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 11. listopada 2016.

Predsjednik vijeća
Draženska Deladio v. r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
Brankica Curman

Odluka:

PŽ 5970/06-3

Zbirni podaci

Broj odluke: PŽ 5970/06-3

Datum odluke: 31.10.2006 0:00:00

Vrsta odluke: Presuda

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Zdravka Momčinovića, kao predsjednika vijeća, Igora Periša i Radojice Sremca, kao članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SALONIT, dioničko društvo za proizvodnju građevinskog materijala i trgovinu u stečaju, Vranjic, Krešimirova ulica bb, odlučujući o žalbama koje su izjavili stečajni vjerovnici: 1. ANTE GRGIĆ, Seget Vranjica, 2. KATRAN NOVI ABRAZIVI – KAZIS GRUPA d.o.o. Zagreb, kojeg zastupa Tomislav Krka, odvjetnik iz Splita, 3. GT PRIJEVOZ d.o.o. Tomislavgrad, kojeg zastupa Tomislav Krka odvjetnik iz Splita, 4. KATRAN d.d. Zagreb, 5. ROBSON HOLDINGS d.o.o. Zagreb, kojeg zastupa Tin Matić, odvjetnik iz Zagreba, 6. MARKO BEARA, iz Splita, 7. SLAVKO BALIĆ, iz Dugopolja, 8. ZLATKO BALIĆ, iz Dugopolja, 9. JOŠKO TOMIĆ, iz Splita, 10. SREČKO PULJAS, iz Kaštel Staroga, 11. ANDELKO GRUBIĆ, iz Vranjica, 12. NIKOLA BOGOVAC, 13. IVICA JURIĆ, iz Vranjica, 14. ZVONKO JURIĆ, iz Vranjica, 15. DUŠAN PERAGA, iz Kaštel Lukšića, 16. RAJKO ROŠNJAK, iz Vranjica, 17. JAKOV BARIŠIĆ, iz Solina, 18. IVAN PERKOVIĆ, iz Solina, 19. ANTE AKRAP, iz Stobreča, 20. BRANKO JUKIĆ, iz Hrvaca, 21. MARIO MILIŠIĆ, iz Vranjica, 22. ANTE PLEŠTINA, iz Klisa, 23. BUKŠA NJEGOVAN ĐORDANO, iz Trogira, 24. NIKOLA JELIĆ, iz Vranjica, 25. ŽIVKO BENZON, iz Splita, 26. BRANIMIR GRGIĆ, iz Vranjica i 27. MILAN MANDINA, iz Splita, koje zastupa Radojka Petrović Ivanišević, odvjetnica iz Splita, 7, 28. DANICA PRIMORAC, 29. ANTE PRIMORAC, iz Širokog Brijega, koje zastupa Dražan Crnković, odvjetnik iz Zagreba, 30. REPUBLIKA HRVATSKA, zastupana po županijskom državnom odvjetništvu u Splitu i 31. IVO LJUBIĆ, iz Splita, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj XIV St-13/02 od 14. rujna 2006. godine, u sljednici vijeća 31. listopada 2006. godine

Uklada se rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj XIV St-13/02 od 14. rujna 2006. godine, i predmet vraća tome sudu na ponovan postupak.

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, točkom A izreke je potvrđen stečajni plan kojeg su prihvatili stečajni vjerovnici na skupštini vjerovnika održanoj 7. rujna 2006. godine s provedbenom osnovom navedenom u točki A izreke. Pod točkom B izreke je određen nadzor nad ispunjenjem stečajnoga plana po stečajnom upravitelju i stečajnom sudu, točkom C izreke određena je dužnost stečajnog upravitelja za vođenje parnica radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika i to za račun stečajnog dužnika i nakon zaključenja stečajnog postupka, te je određeno da će zemljišno knjižni odjel Općinskog suda u Solinu upisati založno pravo na nekretninama dužnika radi osiguranja isplata tražbina stečajnih vjerovnika, nakon što se ostvari pripajanje trgovačkog društva NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju, Zagreb, stečajnom dužniku, ili nakon što te nekretnine budu vraćene u stečajnu masu temeljem tužbe za pobijanje pravnih radnji, te je točkom D izreke rješenja određeno da će se rješenje objaviti u „Narodnim novinama“, na oglasnoj ploči suda i izložiti u sudskoj stečajnoj pisarnici.

Prema obrazloženju rješenja proizlazi da je stečajni upravitelj sukladno nalogu vjerovnika sa skupštine vjerovnika održane 4. srpnja 2006. godine sačinio stečajni plan i dostavio ga sudu 2. kolovoza 2006. godine, da je stečajni plan bio izložen u sudskoj pisarnici od 4. kolovoza 2006. godine do ročišta za raspravljanje 7. rujna 2006. godine, da je stečajni plan raspravljen i prihvaćen na skupštini vjerovnika održanoj 7. rujna 2006. godine. Na skupštini je stečajni plan s konačnom verzijom provedbene osnove prihvaćen od većine prisutnih stečajnih vjerovnika, jer je na skupštini 50 vjerovnika koji raspolažu sa 3.042.891,35 glasova glasovalo za prihvaćanje stečajnog plana, a 21 vjerovnik koji raspolaže sa 875.799,08 glasova glasovao je protiv prihvaćanja stečajnog plana, pri čemu je na skupštini odlučeno da glasuju samo vjerovnici utvrđenih, a ne i osporenih tražbina. Prije potvrđivanja stečajnog plana saslušan je i stečajni upravitelj sukladno odredbi članka 244. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03 i 82/06, u daljnjem tekstu: SZ). Nadalje, prvostupanjski sud obrazlaže da je pri potvrđivanju stečajnoga plana imao u vidu sve odredbe glave VI. SZ koja uređuje institut stečajnog plana. Sud je utvrdio da se stečajnim planom ostavlja gotovo sva imovina dužniku, s time da se ona privremeno daje u zakup, a osigurava se kontinuitet zapošljavanja zaposlenika kod zakupaca pod istim uvjetima pod kojima su zaposlenici radili kod stečajnog dužnika. Sve utvrđene tražbine isplatit će se u roku od 6 mjeseci od sklapanja ugovora o zakupu i

plaćanja jednogodišnje zakupnine, a osporene tražbine u istom roku od njihova utvrđenja u posebnim parnicama, što se osigurava zasnivanjem založnog prava na nekretninama stečajnog dužnika u korist tražbina stečajnih vjerovnika. Vjerovnici nisu razvrstani u skupine prema propisu iz članka 218. stavak 1. SZ, jer su prema stečajnom planu učinci toga plana jednaki prema svim stečajnim vjerovnicima, pa se vjerovnici ne moraju razvrstati u posebne skupine sukladno odredbi članka 218. stavak 4. SZ. Vjerovnicima osporenih tražbina nije priznato pravo glasa, a to su vjerovnici koji se smatraju bliskim osobama i povezanim društvima sa stečajnim dužnikom sukladno odredbi članka 136. SZ, te se njihove osporene tražbine smatraju nerealnim. Pravo glasa nije priznato niti razlučnom vjerovniku ROBSON HOLDING d.o.o. Zagreb, jer, prema obrazloženju, on nije osobni dužnikov vjerovnik, a niti stečajni plan djeluje prema razlučnim pravima. Kroz stečajni plan će se riješiti i stečajni postupak koji se kod Trgovačkog suda u Zagrebu provodi nad trgovačkim društvom NOVI SALONIT d.o.o. Zagreb, i to tako što će dužnik otkupiti i podmiriti utvrđene tražbine u tom stečajnom postupku kao i troškove tog stečajnog postupka, te će se potom društvo NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju pripojiti dužniku. Zbog navedenog je sukladno odredbi članka 244. SZ stečajni plan potvrđen pri čemu je ocijenjeno da niti dužnik, a niti stečajni vjerovnici nisu stavljeni u lošiji položaj od onog da stečajni plan nije prihvaćen. Sukladno tome određen je i nadzor nad provođenjem stečajnog plana te su dana ovlaštenja stečajnom upravitelju sukladno odredbi članka 255. stavka 3. SZ.

Protiv rješenja o potvrđivanju stečajnog plana objavljenog u „Narodnim novinama“ broj 106 od 27. rujna 2006. godine pravodobno su žalbu izjavili stečajni vjerovnici Ante Grgić, KATRAN NOVI ABRAZIVI - KAZIS GRUPA d.o.o. Zagreb, GT PRIJEVOZ d.o.o., Tomislavgrad, KATRAN d.d., Zagreb, Beara Marko i drugi - radnici koje zastupa punomoćnica Radojka Petrović Ivanišević, ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb, Danica Primorac i Ante Primorac, Republika Hrvatska, te Ivo Ljubić.

Žalitelj Ante Grgić iznosi svoju analizu i usporedbu ponude koju je dužniku dao Mirko Rapić, vlasnik obrta R.L.E. iz Drniša, za popravak i preinaku brodova koji bi provedbom stečajnog plana bio dužan zaposliti 100 radnika stečajnog dužnika, i ponude koju je dalo društvo KATRAN NOVI ABRAZIVI - KAZIS GRUPA d.o.o., koje je predviđelo zapošljavanje svih 179 radnika stečajnog dužnika. Smatra da su potvrđivanjem stečajnog plana vjerovnici došli u lošiji položaj. Temeljna ideja stečajnog plana je zakupninom od obrta pribaviti sredstva za plaćanje dugova stečajnog dužnika NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju, zatim pripojiti imovinu toga društva ovom stečajnom dužniku i na taj način vratiti imovinu i otplatiti dugove stečajnog dužnika. Žalitelj smatra da bi nasuprot tome stečajni dužnik daleko više sredstava za podmirenje stečajnih vjerovnika dobio davanjem cjelokupne imovine u zakup ponuditelju KATRAN NOVI ABRAZIVI - KAZIS GRUPA, o čemu je sud trebao voditi računa imajući u vidu odredbu članka 2. SZ prema kojoj se stečaj vodi radi skupnog namirenja vjerovnika unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. Stoga smatra da je stečajni sudac trebao uskratiti potvrdu stečajnog plana. Smatra da je povrijeđena i odredba članka 71. točaka 1. do 6. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, u daljem tekstu: ZPP), jer se stečajni sudac nije izuzeo, iako je u ovom stečajnom postupku vjerovnik Pajo Čaleta, srodnik stečajnog suca Joze Čalete po krvi u drugom stupnju. Prema žalitelju došlo je i do povrede odredbe članka 247. SZ jer je stečajnom planu prigovoreno na ročištu za glasovanje, a stečajni sudac ga je unatoč tome potvrdio. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovno postupanje prvostupanjskom sudu.

Stečajni vjerovnici KATRAN NOVI ABRAZIVI - KAZIS GRUPA d.o.o., GT PRIJEVOZ d.o.o. Tomislavgrad i KATRAN d.d. Zagreb, podnijeli su sadržajno identične žalbe, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene Stečajnog zakona. U bitnome navode da stečajni plan nije prihvaćen od stečajnih vjerovnika, te da stečajni plan ne sadrži osnovne elemente, naročito glede načina izlaska dužnika iz stečaja, nastavljanja njegovog poslovanja, te osiguravanja sredstava za podmirenje vjerovnika, a da stečajni plan ne predstavlja ovršnu ispravu temeljem koje bi vjerovnici mogli tražiti naplatu svojih utvrđenih tražbina. Uspoređujući ukupno prijavljena potraživanja s utvrđenima, žalitelji utvrđuju da utvrđena (priznata) potraživanja predstavljaju tek 2,42% od ukupno prijavljenih potraživanja, a osporena potraživanja iznose 97,58% od prijavljenih potraživanja. Kako je na Skupštini vjerovnika 7. rujna 2006. godine odlučeno da se pravo glasa ne prizna vjerovnicima osporenih tražbina, to proizlazi da je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim vjerovnicima, čime je povrijeđena odredba članka 222. stavak 1. SZ. Pri tome su za stečajni plan glasovali vjerovnici svega 1,03% od ukupno prijavljenih potraživanja. Povrijeđena je i odredba članka 243. SZ jer su stečajni vjerovnici stavljeni u teži položaj nego da plana nema. Žalitelji smatraju da su povrijeđene i odredbe članka 231. i 235. SZ, a naročito jer da ročišta za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu trebaju biti odvojena, te da se na temelju rasprave ima sastaviti popis vjerovnika i utvrditi pravo glasa. Prema svom sadržaju stečajni plan je neodređen i neprecizan, ne sadrži bitne elemente - kako će se pribaviti sredstva za namirenje vjerovnika, niti u kojim rokovima će vjerovnici biti namireni. Naime, stečajnim planom se predviđa davanje u zakup imovine koja nije dužnikova, već je vlasništvo društva NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju, te uz to sklapanje ugovora sa dva zakupnika, od kojih je jedan žalitelj KATRAN NOVI ABRAZIVI - KAZIS GRUPA d.o.o., po različitim uvjetima, što žalitelji nalaze nezakonitim. Plan ne sadrži potrebne izjave volje trećih osoba, pa nije izvjesno hoće li do sklapanja ugovora o zakupu doći. Ukazuju i na ekonomsku stranu prihvaćenog plana prema kojoj, prema žaliteljima nisu osigurana dostatna sredstva za namirenje vjerovnika. Smatraju da je za davanje u zakup trebalo provesti javni natječaj, te da je nezakonita odredba o pravu prvokupa za jednog od predviđenih zakupaca tj. za obrtnika Mirka Rapića. Stečajni plan je nerealan jer je predvidio pripajanje društva NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju, dok odluku o pripajanju

trgovačkih društava donose vlasnici udjela, pa je nerealno očekivati pripajanje toga trgovačkog društva. Nezakonita je i odluka o preuzimanju ugovora o radu, jer Zakon o radu ne poznaje taj institut, a nema odredbi prema kojima bi novi poslodavac preuzeo sve obveze iz postojećih ugovora o radu. Protivna SZ je i odredba stečajnog plana da će se, za slučaj da se dio imovine ne može dati u zakup, sazvati nova Skupština vjerovnika i donijeti odluka o daljnjem tijeku stečajnog postupka, jer pravomoćnošću rješenja o potvrđivanju stečajnog plana dolazi do zaključenja stečajnog postupka, pa odredbe u stečajnom planu zbog toga ne mogu biti uvjetne. Nezakonita je provedbena osnova u točki 6., gdje se utvrđuje založno pravo na nekretninama dužnika, jer te nekretnine nisu vlasništvo dužnika, pa je trebalo pribaviti suglasnost, odnosno izjavu vlasnika o dozvoli upisa založnog prava. Povrijeđene su i odredbe o pravu glasa na skupštini vjerovnika jer je stečajni sudac trebao dozvoliti pravo glasa vjerovnicima čije je tražbine priznao stečajni upravitelj, ali je osporavanje izjavio netko od vjerovnika. Nezakonite su i odredbe o pravu nadzora, jer se ne može ograničiti sloboda raspolaganja imovinom nakon zaključenja stečajnog postupka. Predlažu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

Žalitelj ROBSON HOLDINGS d.o.o. Zagreb, žalbu podnosi kao stečajni i razlučni vjerovnik iz svih žalbenih razloga. Smatra nezakonitim postupanje suda kojim mu je na skupštini vjerovnika uskraćeno pravo glasa kao razlučnom vjerovniku, jer se stečajni plan odnosi i na različite vjerovnike. Smatra da je i osobni vjerovnik dužnika, jer ima potraživanje od 9.000.000,00 kuna za koje raspolaže ovršnom ispravom, pa su povrijeđene odredbe članka 38a. do 38e. SZ. Naime, dužnik je osobno odgovoran žalitelju temeljem ugovora o pristupanju duhu i ustupanju sporednih prava između HVB Splitske banke d.d. i žalitelja, pa bi trebao imati pravo glasa sukladno odredbi članka 233. SZ. Osim toga, stečajni dužnik je solidarni dužnik žalitelju za obveze trećih osoba, što također znači da je žalitelju osobno odgovoran. Nezakonito je raspolaganje imovinom zasnivanjem založnog prava, jer se radi o imovini treće osobe, a ne prileži suglasnost te treće osobe za takovo raspolaganje. Također upućuje na pravnu neodrživost postavki stečajnog plana o pripajanju društva NOVI SALONIT d.o.o. u stečaj. Kako je žalitelju suprotno odredbi članka 38d. SZ uskraćeno pravo glasa, to žalitelj u žalbi glasuje protiv stečajnog plana i predlaže da se preinači pobijano rješenje, prihvati glasovanje žalitelja i utvrdi da stečajni plan nije prihvaćen, te ga se ne može niti potvrditi, a podredno predlaže ukinuti rješenje i predmet vratiti na ponovno postupanje.

Žalitelji stečajni vjerovnici – radnici Marko Beara i dr. koje zastupa punomoćnica Radojka Petrović Ivanišević, žalbu izjavljuju zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a. I ovi žalitelji iznose pravno shvaćanje da stečajni plan nije prihvaćen na skupštini vjerovnika. Smatraju da su počinjene povrede postupka propisane člankom 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer su odredbe provedbene osnove stečajnog plana, sadržane u rješenju koje bi trebalo biti ovršna isprava, nerazumljive i proturječne, pa je stečajni sudac trebao stečajni plan odbaciti pozivom na odredbu članka 227. stavak 1. SZ, a svakako je trebao uskratiti potvrdu plana pozivom na odredbu članka 246. st. 1. točka 1 SZ-a. Da bi rješenje o potvrdi stečajnog plana bilo podobno za ovrhu, činidbe određene stečajnim planom trebaju biti bezuvjetne, te mora biti određeno njihovo dospijanje, a plan mora sadržavati i isprave propisane odredbom članka 225. i 226. SZ-a. Naprotiv, prema provedbenoj osnovi činidbe su uvjetovane ostvarenjem brojnih pretpostavki, od vraćanja imovine do pripojenja treće pravne osobe koja je u stečaju, a ukoliko i izađe iz stečaja, nema garancije da će donijeti odluku o pripajanju stečajnom dužniku. Povrijeđene su odredbe o razvrstavanju vjerovnika u skupine radi glasovanja zbog čega su stečajni plan izglasali radnici kao stečajni vjerovnici i time opstruirali prava ostalih vjerovnika sve s ciljem očuvanja radnih mjesta što je protivno ciljevima stečajnog postupka propisanim člankom 2. SZ. Povrijeđene su i materijalne odredbe Stečajnog zakona, jer su žalitelji kao stečajni vjerovnici, a i kao vjerovnici stečajne mase dovedeni u lošiji položaj, time da pretežiti dio njihovih tražbina spada u troškove stečajnog postupka po članku 86. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 35/95, 17/01 i 82/01, u daljnjem tekstu: ZR). Naime, žalitelji veći dio potraživanja imaju s osnove naknade štete zbog profesionalne bolesti – azbestoze, pa se ta naknada ima isplatiti na teret troškova stečajnog postupka, a do sada nije ništa isplaćeno, te je planom odgođeno i namirenje vjerovnika stečajne mase na neodređeno vrijeme. Uz navedeno, stečajni upravitelj je pogrešno razvrstao tražbine s te osnove kao tražbine prvog višeg isplatnog reda, jer se radi o troškovima stečajnog postupka. Protivno odredbi članka 254. stavak 2. SZ stečajni upravitelj nije namirio nesporne obveze stečajne mase, niti je pružio odgovarajuće osiguranje. Predlažu ukinuti rješenje i predmet vratiti na ponovno postupanje.

Stečajni vjerovnici Danica i Ante Primorac u žalbi ponavljaju žalbene razloge ostalih žalitelja o povredi postupka glasovanja, o povredama odredaba SZ-a o sadržaju stečajnog plana, o neprovedivosti provedbene osnove zbog raspolaganja tuđom imovinom, i o neprovedivosti odredaba o preuzimanju ugovora o radu.

Republika Hrvatska žalbu izjavljuje iz svih žalbenih razloga, te u bitnome ističe da stečajni plan s prihvaćenom provedbenom osnovom ne ostvaruje propisanu svrhu stečajnog postupka tj. unovčenje imovine i namirenje vjerovnika. Plan ne sadrži propisani sadržaj o tome kako će se izmijeniti pravni položaj dužnika glede održavanja ili izmjene djelatnosti. Također ukazuje na nelogičnosti oko predviđenog pripajanja društva NOVI SALONIT d.o.o. u stečaj, s obzirom na činjenicu da je to društvo u stečaju, pa odluku o statusnim promjenama mogu donijeti samo stečajni vjerovnici u tom postupku, a nakon eventualnog izlaska iz stečaja odluka o pripajanju ima se donijeti potrebnom većinom glasova skupštine društva prema odredbi članka 549. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne

novine“ 110,1/93, 34/99, 121/99, 52/00 i 118/03 u daljnjem tekstu ZTD), ukazuje da rješenje o potvrdi plana s prihvaćenom provedbenom osnovom po svom sadržaju ne predstavlja ovršnu ispravu, pa je sud trebao postupiti po odredbi članka 246. SZ i uskratiti potvrdu. Predlaže rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu.

Stečajni vjerovnik Ivo Ljubić kao i ostali žalitelji smatra da stečajni plan nije prihvaćen, jer je sporno tko je imao pravo glasa na skupštini vjerovnika 7. rujna 2006. godine. Nadalje smatra da sadržaj stečajnog plana ne sadrži zakonom propisane elemente, jer ne predviđa kako će se promijeniti pravni položaj dužnika, a plan je nerealan, pa ga je stečajni sudac trebao odbaciti pozivom na odredbu članka 227. stavak 1. točka 3 SZ, a svakako odbiti potvrdu prema članku 246. stavak 1. točka 1 SZ. I taj žalitelj ukazuje na nedopuštenost raspolaganja nekretninama u vlasništvu treće pravne osobe bez odgovarajućih izjava volje. Ukazuje i na okolnost da su vjerovnici stečajne mase došli u lošiji pravni položaj, jer nije postupano po odredbi čl. 254. stavak 2. SZ, a i ostali vjerovnici su u lošijem položaju jer nema podataka od ukupnim potraživanjima i načinu namirenja stečajnih vjerovnika, pa također predlaže ukinuti pobijano rješenje.

Žalbe su osnovane.

Ispitujući pobijano rješenje sukladno odredbi članka 365. stavak 2. u svezi sa člankom 381. ZPP-a te člankom 6. SZ, ovaj sud nalazi da su pri donošenju osporenog rješenja ostvarene povrede odredaba Stečajnog zakona, naročito one iz članka 233. SZ o pravu glasa stečajnih vjerovnika, te članka 246. stavak 1. i 2. SZ, te je ostvarena i bitna povreda postupka propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a u svezi sa člankom 6. SZ, jer je izreka rješenja koja sadrži provedbenu osnovu plana nerazumljiva.

Osnovani su žalbeni navodi onih žalitelja koji ukazuju na nezakonitosti pri glasovanju na skupštini vjerovnika održanoj 7. rujna 2006. godine, zbog čega ne stoji zaključak da je stečajni plan prihvaćen od vjerovnika na toj skupštini. Prema odredbi članka 233. stavak 1. SZ na pravo glasa stečajnih vjerovnika pri glasovanju o stečajnom planu na odgovarajući se način primjenjuju pravila toga Zakona o utvrđivanju prava glasa stečajnih vjerovnika.

Pravila o pravu glasa stečajnih vjerovnika propisana su odredbom članka 38d. SZ i to odredbom koja je izmijenjena Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06, u daljnjem tekstu: Novela SZ 2006). U članku 111. te Novele propisano je da će se na postupke u tijeku, ako nije započeta radnja na koju se odnosi, primijeniti odredba članka 24. Novele, kojom se mijenja članak 38d. SZ. Dakle, na skupštinu vjerovnika održanu 7. rujna 2006. godine, koju je stečajni sudac sazvao 4. kolovoza 2006. godine, dakle nakon stupanja na snagu Novele iz 2006. godine, ima se primijeniti izmijenjena odredba članka 38d. SZ o pravu glasa stečajnih vjerovnika na skupštini vjerovnika. Prema stavku 1. toga članka pravo glasa imaju vjerovnici čije su tražbine utvrđene, prema stavku 2. smatrat će se da i vjerovnik osporene tražbine ima pravo glasa ako postojanje svoje tražbine dokazuje ovršnom ispravom. Stavkom 3. je propisano da razlučni vjerovnik ima pravo glasa, iako mu je tražbina osporena, ako je razlučno pravo upisano u zemljišnoj ili kojoj drugoj javnoj knjizi. Stavkom 4. je propisano da će se vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se tako sporazumiju stečajni upravitelj i na skupštini nazočni vjerovnici s pravom glasa, a ukoliko ne postignu sporazum, o tome odluku donosi stečajni sudac.

Iz zapisnika sa skupštine od 7. rujna 2006. godine (list 3331 do 3337 spisa) proizlazi da su za stečajni plan glasovali vjerovnici koji su zapravo vjerovnici stečajne mase, a ne stečajni vjerovnici, jer imaju tražbinu s naslova naknade štete zbog profesionalne bolesti – azbestoze, dakle tražbinu koja se isplaćuje kao trošak stečajnog postupka. Tako npr. za plan su glasovali Vlado Balić sa 25.420,57 glasova, Ante Barač sa 25.257,47 glasova, Đorđi Bogdanić sa 55.016,39 glasova i drugi (strana 5 zapisnika list 3335 spisa), čija su potraživanja utvrđena s osnove naknade štete zbog azbestoze.

Na ta potraživanja ima se primijeniti odredba članka 86. Zakona o radu, koji se u ovom postupku primjenjuje temeljem odredbe članka 1. Uredbe o izmjeni Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 197/03). Naime, ovaj stečajni postupak je započet po prijedlogu Republike Hrvatske od 25. siječnja 2002. godine, pa se temeljem odredbe članka 59. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona „Narodne novine“ broj 123/03 stečajni postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu toga Zakona, vode po odredbama toga Zakona, odnosno Novele iz 2003. godine. Upravo citiranim Uredbom propisan je izuzetak da se u pogledu tražbina koje se svrstavaju u više isplatne redove, na postupke započete prije Novele iz 2003. godine ima primjenjivati odredba članka 71. Stečajnog zakona i to kako je propisana Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 129/00 – Novela 2000). Također je citiranim Uredbom propisano da se na te postupke, a to je i konkretan stečajni postupak, jer je započet 2002. godine, još uvijek primjenjuje odredba članka 86. Zakona o radu, koja propisuje što se namiruje kao trošak stečajnog postupka, dakle, prvenstveno,

kako to propisuje odredba članka 85. stavak 1. SZ. Dakle, odredbom članka 86. stavak 1. ZR propisano je da se kao troškovi stečajnog postupka namiruju naknade štete zbog pretrpljene ozljede na radu ili profesionalne bolesti. Slijedom navedenog, vjerovnici tih tražbina su vjerovnici stečajne mase, a ne stečajni vjerovnici prema odredbi članka 71. SZ iz Novele 2000, prema kojoj su stečajni vjerovnici prvog višeg isplatnog reda zaposlenici stečajnog dužnika za svoje tražbine, osim za tražbine za koje je Zakonom određeno da će se namiriti kao troškovi stečajnog postupka ili kao ostale obveze stečajne mase.

Iz priloženih rješenja o utvrđivanju odnosno osporavanju tražbina vjerovnika od 15. veljače 2006. i 22. kolovoza 2006. godine proizlazi da su navedeni radnici, koji su glasovali za stečajni plan, svrstani u tablicama izjašnjavanja u odnosu na prijavljene tražbine kao "tražbine vjerovnika prvog višeg isplatnog reda na teret troškova stečajnog postupka" (tablica rješenja od 15. veljače 2006. godine, listovi od 1640. do 1661. spisa), time da je kao osnova tražbine upravo navedena naknada štete zbog azbestoza. Kako se radi o tražbini vjerovnika stečajne mase to je tim vjerovnicima na spornoj Skupštini pogrešno dano pravo glasa kao vjerovnicima utvrđenih tražbina.

S pravom žalitelji ukazuju na okolnost da prvostupanjski sud nije postupio sukladno odredbi članka 235. SZ tj. na temelju rasprave na spornoj skupštini nije utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju, već je iz zapisnika vidljivo da je nakon rasprave odmah pristupljeno glasanju bez potrebnih utvrđenja popisa vjerovnika.

S pravom žalitelji ukazuju i na povredu odredaba koje se tiču odluke o davanju prava glasa vjerovnicima osporenih tražbina. Prema članku 38d. stavak 4. SZ – Novela 2006., bilo je potrebno o tome postići sporazum između stečajnog upravitelja i na skupštini nazočnih vjerovnika s pravom glasa, a ukoliko sporazum ne bi bio postignut, tek tada o tome odlučuje stečajni sudac rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Iz zapisnika (strana 5., list 3335. spisa) proizlazi da je suglasnost o uskraćivanju prava glasa stečajni upravitelj postigao sa stečajnim sucem. Taj zaključak proizlazi iz navoda zapisnika koji glasi: "Upitan od stečajnog suca stečajni upravitelj suglasan je da vjerovnici osporenih tražbina danas nemaju pravo glasa. Nakon toga stečajni sudac konstatira kako vjerovnici osporenih tražbina na današnjoj Skupštini vjerovnika nemaju pravo glasa". Po ocjeni ovoga suda, takovim postupanjem pogrešno je primijenjena odredba članka 38d. stavak 4. SZ, pa je pogrešno uskraćeno pravo glasa vjerovnicima osporenih tražbina.

Žalitelj ROBSON HOLDINGS d.o.o. kao stečajni vjerovnik s tražbinom od 9.000.000,00 kn, također s pravom ukazuje na povredu odredbe članka 38d. SZ kada mu je uskraćeno pravo glasa na spornoj skupštini. Naime, žalitelj je tijekom postupka dokazao okolnost da je stečajni vjerovnik HVB Splitska banka d.d., čije je potraživanje u iznosu od 31.769.851,39 kn osporeno kao tražbina drugog općeg isplatnog reda (rješenje od 15. veljače 2006. godine, tablica C, strana 44, list 1678 spisa), prenio na žalitelja svoju tražbinu, pa žalitelj sukladno članku 78a. stavak 2. SZ, stupa u pravni položaj tog vjerovnika osporene tražbine. U spisu postoji ugovor između stečajnog vjerovnika HVB Splitska banka d.d. i žalitelja o pristupanju dugu i ustupanju glavnih i sporednih prava od 12. listopada 2005. godine (list 1792 do 1800 spisa) kao i izjava stečajnog vjerovnika HVB Splitska banka d.d. od 21. listopada 2005. godine (2095 do 2098 spisa) prema kojoj je žalitelj ispunio svoje obveze iz ugovora od 12. listopada 2005. godine isplatnom iznosa od 9.000.000,00 kn, umjesto dužnika GRADNJA TRGOVINA d.o.o., pa mu s toga stečajni vjerovnik HVB Splitska banka d.d. prenosi i sredstva osiguranja, između ostalih i javnobilježničke izjave o zapljeni sredstava stečajnog dužnika SALONIT d.d. u skladu s člankom 183. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/9, 173/03 i 88/05, u daljnjem tekstu: OZ), dakle žalitelj kao stjecatelj tražbine stečajnog vjerovnika, koji ulazi u pravni položaj stečajnog vjerovnika, raspolaže za svoju osporenu tražbinu ovršnom ispravom, pa bi mu sukladno odredbi članka 38d. stavak 2. SZ trebalo dati pravo glasa. Kako je tražbina toga stečajnog vjerovnika veća od tražbina onih vjerovnika koji su glasovali za stečajni plan, pravilnim postupanjem prvostupanjskog suda trebalo je utvrditi da stečajni plan nije prihvaćen, na što s pravom ukazuju i ostali žalitelji.

Pobijano rješenje, koje u točki A izreke sadrži provedbenu osnovu stečajnog plana, nerazumljivo je u navedenom dijelu izreke. Naime, prema odredbi članka 254. stavak 1. SZ, stečajni sudac će donijeti rješenje o zaključenju stečajnoga postupka, čim rješenje o potvrdi stečajnoga plana postane pravomoćno. Stoga nije razumljiva odredba točke A 3 izreke rješenja prema kojoj će se za slučaj da ne dođe do sklapanja ugovora o zakupu s obrtnikom Mirkom Rapićem, sazvati nova skupština vjerovnika radi odlučivanja o daljnjem tijeku ovog stečajnog postupka. Dakle, kada bi se takav tekst izreke rješenja potvrdio, pa bi rješenje steklo svojstvo pravomoćnosti, a stečajni sudac temeljem odredbe članka 245. stavak 1. SZ zaključio stečajni postupak, za slučaj da ne dođe do sklapanja ugovora o zakupu ne bi bilo moguće sazvati skupštinu vjerovnika i odlučiti o daljnjem tijeku stečajnog postupka, pa je takova izreka rješenja nerazumljiva.

S pravom žalitelji ukazuju i na okolnost da potvrđeni stečajni plan prema svom sadržaju mora imati elemente koje mora sadržavati ovršna isprava, jer na to upućuje odredba članka 253. stavak 1. SZ. Stoga u provedbenoj osnovi obveze stečajnog dužnika moraju biti određene po vrsti, opsegu i dospjeću, kako to zahtijeva odredba članka 26. stavak 1. OZ, a pobijano rješenje to ne sadrži, pa

pravomoćnošću rješenja o potvrđivanju stečajnog plana ne bi vjerovnicima bila osigurana prava propisana odredbom članka 253. stavak 1. SZ o mogućnosti postupka prisilne ovrhe za utvrđene tražbine.

Provedbena osnova, koja čini sastavni dio pobijanog rješenja, nema sadržaj propisan odredbom članka 217. SZ, tj. ne sadrži odredbe o tome kako će se planom izmijeniti pravni položaj dužnika i drugih sudionika, a ostale postavke provedbene osnove su takove da se prava koja bi sudionici trebali steći očito ne mogu ostvariti. Naime, provedbenom osnovom predlaže se dio imovine, koja je inače unijeta dokapitalizacijom u temeljni kapital društva NOVI SALONIT d.o.o., sada u stečaju, a o čemu se vodi parnica radi pobijanja pravnih radnji, dati u zakup obrtu R.L.E. vlasnika Mirka Rapića, pod određenim uvjetima, time da se od iznosa jednogodišnje zakupnine prvo otkupe priznata potraživanja u stečajnom postupku nad društvom NOVI SALONIT d.o.o. i podmire troškovi toga postupka, a nakon toga da se društvo NOVI SALONIT d.o.o. pripoji stečajnom dužniku, pa će prava i obveze NOVOG SALONITA d.o.o. prijeći na stečajnog dužnika, a stečajni dužnik će postati nesporni vlasnik materijalne imovine koja je spomom dokapitalizacijom prenjeta u NOVI SALONIT d.o.o. Dio imovine predviđa se dati u zakup društvu KATRAN NOVI ABRAZIVI – KAZIS GRUPA d.o.o. pod bitno različitim uvjetima tj. za veću zakupninu, a ukoliko ne dode do sklapanja toga ugovora, predviđa se ponuditi zakup drugim zakupcima, podredno obrtu R.L.E., ako niti to ne uspije, imovina će se izložiti prodaji, a napokon predviđena je i gore spomenuta mogućnost ponovnog sazivanja Skupštine vjerovnika i nastavka stečajnog postupka. Tražbine vjerovnika će se prema provedbenoj osnovi podmiriti od ostvarene zakupnine u roku od 6 mjeseci od sklapanja ugovora, a radi osiguranja utvrđenih tražbina zasnovat će se založno pravo na nekretninama koje su za sada još u vlasništvu NOVOG SALONITA d.o.o., a nakon što se NOVI SALONIT d.o.o. pripoji dužniku, odnosno nakon što se sporne nekretnine vrate u sudskom postupku radi pobijanja pravnih radnji.

S pravom žalitelji ukazuju na pravnu neprovedivost ovakvog stečajnog plana, jer je podmirenje tražbina vjerovnika uvjetovano brojnim neizvjesnim okolnostima. Uz to planu ne prileže potrebna očitovanja volje svih sudionika osim izjave obrtnika Mirka Rapića, pa tako ne prileži izjava društva KATRAN NOVI ABRAZIVI – KAZIS GRUPA d.o.o. kao drugog zakupca, a niti izjava društva NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju o dozvoli zasnivanja založnog prava. Naročito je neodrživa postavka provedbene osnove o pripajanju društva NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju, a nakon podmirenja troškova i utvrđenih tražbina u tom stečajnom postupku. Stečajni dužnik ne može donositi odluke o statusnim promjenama putem stečajnog upravitelja, već se takva odluka može donijeti jedino u okviru prihvaćanja stečajnog plana po stečajnim vjerovnicima. Nema podataka da bi u stečaju nad društvom NOVI SALONIT d.o.o. bio prihvaćen takav stečajni plan. Nije održiva takova postavka provedbene osnove niti za slučaj da se predviđa izlazak društva NOVI SALONIT d.o.o. iz stečaja, jer pravilno neki žalitelji ukazuju da nema potrebnih izjava volje u propisanoj većini prema ulozima u temeljnom kapitalu društva, koja bi jamčila da će doista biti donijeta odluka o pripajanju toga društva ovom dužniku. Uz prijedlog stečajnog plana kojeg je stečajni upravitelj podnio sudu i koji je bio predmetom rasprave, prileži dopis stečajnog upravitelja stečajnog dužnika NOVI SALONIT d.o.o., Damira Mikića od 21. srpnja 2006. godine kojim stečajni upravitelj nudi stečajnom upravitelju ovog stečajnog dužnika mogućnost vraćanja nekretnina unesenih u temeljni kapital NOVOGA SALONITA d.o.o. kroz priznanje tužbenog zahtjeva usmjerenog na pobijanje pravnih radnji ili na neki drugi način koji bi se tek pokušao sporazumno utvrditi i predložiti stečajnim vjerovnicima, svaki u svom stečajnom postupku, a sve pod uvjetom da ovaj stečajni dužnik osigura sredstva za podmirenje stečajnih vjerovnika NOVOG SALONITA d.o.o. i troškova toga stečajnog postupka, a sve s obzirom na činjenicu da NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju ne obavlja nikakvu djelatnost, ne osigurava nikakve prilhode, pa nema niti mogućnost podmiriti troškove stečajnog postupka, a niti stečajne vjerovnike. Ovakav dopis ne predstavlja prilog koji se prema odredbi članka 226. stavak 4. SZ ima priložiti stečajnom planu ako su planom predviđene položajne promjene dužnika, jer ne predstavlja izjavu pravne osobe koja će sudjelovati u položajnim promjenama. Uz navedeno, za slučaj podmirenja tražbina vjerovnika i troškova stečajnog postupka, u stečajnom postupku nad NOVIM SALONITOM d.o.o. može doći do zaključenja stečajnog postupka, a za slučaj da nakon namirenja svih stečajnih vjerovnika ostane višak stečajne mase, prema članku 195. SZ stečajni upravitelj će svakoj osobi koja ima udjela u dužniku dati onaj dio viška na koji bi imala pravo u slučaju likvidacije izvan stečajnog postupka. Nije jasno temeljem čega se u provedbenoj osnovi predviđa da će po podmirenju troškova i priznatih tražbina doći do pripajanja NOVOG SALONITA d.o.o. ovom dužniku, a time i do vraćanja materijalne imovine. Stoga je provedbena osnova prihvaćena pobijanim rješenjem pravno neprovediva pa se prava sudionika prema potvrđenom planu očito ne mogu ostvariti.

Ostvareni su i žalbeni navodi onih žalitelja koji tvrde da su vjerovnici prihvaćanjem plana stavljeni u nepovoljniji položaj, jer se isti imaju namiriti tek nakon namirenja vjerovnika NOVOG SALONITA d.o.o. i troškova toga postupka. S pravom žalitelji (naročito Radojka Petrović Ivanišević kao punomoćnica vjerovnika Beara Marka i dr.) ukazuju na lošiji položaj vjerovnika stečajne mase. To su radnici stečajnog vjerovnika kojima je tijekom stečajnog postupka otkazan ugovor o radu, pa imaju tražbine s osnova ostalih obveza stečajne mase, ali i radnici koji imaju tražbinu na teret troškova stečajne mase s osnova naknade štete zbog profesionalne bolesti, koji bi imali prvenstvo pri namirenju u stečajnom postupku temeljem odredbe članka 85. stavak 1. SZ. U rješenju o potvrdi stečajnog plana nije učinjeno vidljivim da li je stečajni upravitelj već pri podnošenju stečajnog plana namirio nesporne obveze stečajne mase kao što to nalaže članak 254. stavak 2. SZ ili je barem dao osiguranje za namirenje tih tražbina, što je potrebno jer je propisana dužnost namirenja prije zaključenja stečajnog postupka, a do zaključenja dolazi pravomoćnošću rješenja o potvrdi stečajnog plana.

U stečajnom planu nema niti naznake kako će se promijeniti pravni položaj stečajnog dužnika s obzirom na činjenicu da je dosadašnja djelatnost tj. proizvodnja azbesta zabranjena, tj. kakovom će se djelatnošću dužnik baviti nakon zaključenja stečaja, na što s pravom ukazuje žalitelj Republika Hrvatska.

Osnovani su žalbeni razlozi koji se odnose na preuzimanje ugovora o radu, jer prema odredbi članka 136. stavak 1. i 7. ZR (pročišćeni tekst 137/2004), može doći do prenošenja ugovora o radu na novog poslodavca i u slučaju kada se u okviru stečajnog postupka statusnom promjenom ili pravnim poslom na novog poslodavca prenese poduzeće ili dio poduzeća, što u konkretnom slučaju nije predviđeno provedbenom osnovom. Također je stavkom 3. čl. 136. ZR predviđeno da poslodavac na kojeg se prenose ugovori o radu preuzima u neizmijenjenom obliku i opsegu sva prava i obveze iz prenesenog ugovora o radu, što također nije predviđeno u stečajnom planu.

Iako neki žalbeni razlozi nisu osnovani, nisu utjecali na drugačiju odluku ovog suda o pobijanom rješenju. Tako primjerice nisu osnovani žalbeni navodi da je povreda postupka počinjena time što je ročište za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu održano zajedno, jer je to moguće s obzirom na odredbe članka 232. i 237. SZ. Također nisu osnovani žalbeni navodi nekih žalitelja da bi za davanje u zakup bilo potrebno raspisati javni natječaj, jer to ne proizlazi iz odredaba Zakona o zakupu poslovnog prostora („Narodne novine“ broj 91/96 i 174/04). Nisu osnovani niti žalbeni navodi da se stečajnim planom ne postupa sukladno odredbi čl. 2. SZ, tj. da se ne osigurava unovčenje imovine i namirenje vjerovnika što je temeljni cilj stečajnog postupka, jer je odredbom članka 213. SZ propisano da se stečajnim planom može odstupiti od zakonskih odredaba o unovčenju i raspodjeli stečajne mase, ali samo uz suglasnost vjerovnika u propisanom postupku donošenja stečajnog plana prema odredbama glave VI. Stečajnog zakona, koje omogućavaju postizanje sporazuma vjerovnika oko načina namirenja njihovih tražbina, pa se može odstupiti i od zakonskih odredbi o unovčenju dužnikove imovine i od odredbi o skupnom namirenju stečajnih vjerovnika. Žalbeni navod razlučnog vjerovnika ROBSON HOLDINGS d.o.o. da plan djeluje prema razlučnom vjerovniku jer se zasnivanjem novog založnog prava remeti redosljed namirenja nije osnovan, jer je iz zemljišnoknjižnih izvadaka za sporne nekretnine vidljivo da je žalitelj podnio prijedlog za upis promjene založnog vjerovnika s ranijeg vjerovnika HVB Splitska banka d.d., čime je osigurao svoj red prvenstva. Nije osnovan žalbeni navod žalitelja Ante Grgića o povredi članka 71. ZPP-a jer za žalbene navode o navodnom srodstvu jednog od vjerovnika sa stečajnim sucem nije dao nikakove dokaze, a prema prilogima uz žalbu tom vjerovniku, Paji Čaleti, nije niti priznata tražbina u stečajnom postupku. Prema podacima iz tablice izjašnjavanja u odnosu na prijavljene tražbine, Pajo Čaleta imao bi status vjerovnika stečajne mase, a ne stečajnog vjerovnika, jer je prijavio tražbinu s osnove naknade štete zbog azbestoze, pa taj vjerovnik niti ne glasuje o prihvaćanju plana.

Kako je pobijanim rješenjem došlo do povreda odredaba Stečajnog zakona i to naročito odredbe članka 246. stavak 1. SZ i povreda odredaba Zakona o parničnom postupku iz članka 354. stavak 2. točka 11. zbog kojih se rješenje o potvrdi stečajnog plana i u njemu sadržane provedbene osnove ne mogu ispitati, a naročito jer je provedbena osnova nerazumljiva, to je rješenje valjalo ukinuti primjenom odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a u svezi sa člankom 6. SZ i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovljenom postupku sud će prvenstveno predloženi stečajni plan ispitati sukladno odredbi članka 227. stavak 1. točka 1. do 3 SZ, te isti odbaciti ukoliko predlagatelj ne otkloni nedostatke u odnosu na propisani sadržaj stečajnog plana i potrebne priloge, odnosno ukoliko predlagatelj ne predloži izmjene koje bi omogućile ostvarenje plana, jer s obzirom na naprijed navedene pravne neprovedivosti predloženih statusnih promjena, plan za sada treba odbaciti pozivom na odredbu članka 227. stavak 1. točka 3 SZ. Potom će se ponovno odrediti ročište za raspravljanje i glasovanje na kojem će sud voditi računa o pravilnoj primjeni odredbe članka 218. i 38d. SZ, kao i o pravilnoj primjeni članka 235. i 240. SZ, dakle, utvrditi popis vjerovnika i njihova prava glasa, imajući pri tom u vidu odredbe Stečajnog zakona o tome tko je stečajni vjerovnik, a tko vjerovnik stečajne mase, naročito s obzirom na odredbu članka 86. Zakona o radu. Potom će, ukoliko stečajni plan pravilnom primjenom odredaba o pravu glasa na skupštini vjerovnika bude prihvaćen, pravilnom primjenom članka 246. stavak 1. SZ odlučiti o potvrdi ili uskrati potvrde stečajnog plana, pazajući pri tom da nisu bitno povrijeđeni propisi o sadržaju stečajnog plana, o postupanju prilikom njegove izrade i donošenja, kao i o prihvatu od strane vjerovnika, te imajući u vidu propisane učinke stečajnoga plana naročito one propisane odredbom članka 250., 253. i 254. SZ.

Odluka:

VTSRH Pž 3472/2007-5

Zbirni podatci

Broj odluke: VTSRH Pž 3472/2007-5
Datum odluke: 11.07.2007
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Trgovački spor - drugostupanjski
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

XLIV Pž-3472/07-5

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Viktorije Lovrić, predsjednice vijeća, Igora Periša i Branke Čiraković, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom S. dioničko društvo za proizvodnju ... – u stečaju, V., kojeg zastupa stečajni upravitelj V. Š. iz S., odlučujući o žalbama vjerovnika 1. M. B. iz S., 2. S. B. iz D., 3. Z. B.1 iz D., 4. J. T. iz S., 5. S. P. iz K. S., 6. A. G. iz V., 7. N. B., 8. I. J. iz V., 9. Z. J. iz V., 10. D. P. iz K. L., 11. R. B. iz V., 12. J. B. iz S., 13. J. P. iz S., 14. A. A. iz S., 15. B. J. iz H., 16. M. M.1 iz V., 17. A. P. iz K., 18. D. B. NJ. iz T., 19. N. J. iz V., 20. Ž. B. iz S., 21. B. G. iz V., 22. M. M.2 iz S., koje zastupa R. P. I., odvjetnica u S., 23. REPUBLIKE HRVATSKE, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, 24. Z. B.2 iz M., 25. I. K. iz S., 26. Z. M., 27. A. M.1, 28. A. Č., svi iz K. S., 29. J. J. iz K., 30. A. J. iz S., 31. M. J. iz S., 32. A. Š. iz V., 33. P. I. iz V., 34. B. Š. iz D., 35. A. M.2 iz S., 36. G. K. iz Š., 37. T. Č. iz M. i 38. A. D. iz S., koje zastupa V. Č., odvjetnica u S., protiv rješenja o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj XIV St-13/02 od 23. travnja 2007. godine, u sjednici vijeća 11. srpnja 2007. godine

riješio je

Uvažavaju se žalbe vjerovnika i ukida rješenje o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj XIV St-13/02 od 23. travnja 2007. godine te se predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem je pod točkom A izreke potvrđen stečajni plan kojeg su stečajni vjerovnici prihvatili na skupštini vjerovnika održanoj 17. travnja 2007. godine s provedbenom osnovom koja je izložena u petnaest točaka tog dijela izreke rješenja.

Prema točki A 1. izreke rješenja stečajni dužnik će u okviru procesnih mogućnosti inicirati okončanje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom N. S. d.o.o. – u stečaju, Z., a u svrhu okončanja tog stečajnog postupka doznačit će kao bespovratna sredstva stečajnom dužniku N. S. d.o.o. – u stečaju, Z., odmah po pravomoćnosti oba stečajna plana iznos od 3.000.000,00 kn, radi podmirivanja troškova i utvrđenih tražbina u tom stečajnom postupku, time da će ta sredstva pozajmiti od strateškog partnera ili će ustupiti dio sredstava koja dobije zakupom poslovnih prostora u V., na koji zakup mora pribaviti suglasnost N. S. d.o.o. – u stečaju. U navedenoj točki prihvaćene provedbene osnove stečajnog plana navodi se da je stečajni upravitelj primio pisanu potvrdu potencijalnog partnera društva K. N. A. K. G. d.o.o., Z., da će to društvo osigurati suglasnost na buduće ugovore o zakupu i to suglasnost članova društva N. S. d.o.o. – u stečaju, bez obzira na rezultat spora oko članstva u tom društvu, koji je spor u tijeku. Također je stečajni upravitelj dobio uvjerenja da će tri sporna člana društva N. S. d.o.o. – u stečaju dati izjavu da se ne protive zakupu prema ovom stečajnom planu.

Točkom 2. potvrđene provedbene osnove predviđa se davanje u zakup kompletnog poslovnog prostora sa zemljištem i ugrađenom infrastrukturom površine 85.000 m² na rok od 5 godina jednom ili više zakupaca uz skretanje pažnje zakupoprimcu na potrebu dekontaminacije prostora i opreme. Točkom 3. i 4. provedbene osnove određuju se uvjeti zakupa i to glede kalkulirane cijene u iznosu od 1,5 EUR po m², odnosno godišnje iznos od 11.169.000,00 kn, s time da zakupac plati osmomjesečnu zakupninu odmah po potpisivanju ugovora o zakupu, a nadalje mjesečno plaća zakupninu u visini 1/12 godišnje zakupnine. Dozvolit će se davanje zakupljenog prostora u

podzakup, a zakupci će obavljati djelatnost prema odobrenju nadležnih organa. Zakupac će se odabrati javnim nadmetanjem pisanim putem. Točkom 5. potvrđene provedbene osnove predviđa se prodaja strojeva, uređaja, vozila i opreme koji nisu potrebni za nastavak poslovanja. Nadalje, točkama 6. do 11. provedbene osnove određuju se način i opseg namirenja vjerovnika stečajne mase i stečajnih vjerovnika, tako da će se isplata provoditi iz ostvarene zakupnine, prodaje zaliha i gotovih proizvoda, naplate potraživanja koja dužnik ima prema svojim dužnicima te iz svih sredstava društva. Na taj način će se naplatiti tražbine vjerovnika stečajne mase koje iznose 9.941.601,13 kn, koji je iznos podijeljen u tri trećine time da će se prva trećina isplatiti iz sredstava dužnika odmah nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana, druga u razdoblju od narednih 60 dana, a treća u razdoblju od 40 dana. Za osiguranje isplate preostalih tražbina vjerovnicima stečajne mase izdat će se cesija njihovim punomoćnicima na potraživanje prema strateškom partneru s osnove avansnog plaćanja zakupnine i to do iznosa preostalog duga s dospjelošću koja je utvrđena stečajnim planom. Tražbine vjerovnika prvog višeg isplasnog reda u iznosu od 1.714.262,22 kn i tražbine općeg isplasnog reda u iznosu od 391.173,34 kn isplatit će se unutar godine dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana. Predviđa se i isplata osporenih tražbina nakon proteka 6 mjeseci od pravomoćnog utvrđenja tih tražbina u parnicama koje se vode, zajedno s troškovima postupka. Plaćanje tražbina utvrđenih pravomoćnim presudama obaviti će se iz sredstava dobivenih zakupom ili prodajom dijela imovine, odnosno zaduživanjem kod banaka.

Točkom 12. provedbene osnove utvrđuje se da prava razlučnih vjerovnika ostaju nepromijenjena.

Točkom 13. provedbene osnove obavezuje se zakupoprimalac sklopiti ugovore o radu na rok od 3 godine s onim radnicima koji su tijekom stečaja dobili otkaz i koji su se spremni prekvalificirati, time da se plaće zadrže na nivou od 17. travnja 2007. godine, a obavezuje se i sklopiti ugovor o socijalnom partnerstvu s IUS-om.

Točkom 14. provedbene osnove je predviđeno da će prihodi od najamnine (vjerojatno zakupnine), prodaje zaliha i naplate potraživanja te eventualne prodaje dužnikove imovine jamčiti isplatu tražbina vjerovnika stečajne mase i stečajnih vjerovnika, a točkom 15. se predviđa da će stečajni upravitelj nadzirati ispunjenje stečajnog plana.

Nadalje se pod točkom A izreke rješenja tabelarno prikazuju tražbine vjerovnika, novčani tijekovi za razdoblje od 1. siječnja. 2007. do 31. prosinca 2001. godine, pregled imovine stečajnog dužnika, predvidivi računi dobiti i gubitka do 2011. godine i planirani pozitivni gotovinski tijek te se navodi da je iz tih pokazatelja razvidno da postoji jasan i realni plan namirenja vjerovnika stečajne mase i stečajnih vjerovnika za utvrđene tražbine, te da se omogućuje otklanjanje stečajnih razloga i zaključenje stečajnog postupka sukladno odredbi čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06 u daljem tekstu: SZ).

Točkom B izreke rješenja određuje se nadzor nad ispunjenjem stečajnog plana kojeg će obavljati stečajni upravitelj i stečajni sudac s ovlastima koje se daju stečajnom upravitelju u obavljanju nadzora te se određuje upisivanje obavljanja nadzora i ovlasti stečajnog upravitelja u sudski registar. Točkom C izreke rješenja daje se ovlaštenje stečajnom upravitelju za vođenje parnica u tijeku, a točkom D se određuje objava rješenja u Narodnim novinama, na oglasnoj ploči suda te izlaganje potpunog teksta rješenja u stečajnoj pisarnici prvostupanjskog suda.

Prema obrazloženju rješenja, vjerovnici su na skupštini 22. veljače 2007. godine odlučili ponovno pristupiti izradi stečajnog plana, te je stečajni upravitelj prijedlog plana dostavio sudu 5. ožujka 2007. godine, isti je bio izložen u stečajnoj pisarnici suda do 17. travnja 2007. godine, kada je održana rasprava i glasovanje o stečajnom planu na skupštini vjerovnika. Nakon što je stečajni upravitelj neznatno izmijenio i dopunio neke točke provedbene osnove, vjerovnici su prihvatili plan propisanom većinom jer je od prisutnih vjerovnika 40 vjerovnika koji raspolažu s 165.521.936,87 glasova glasovalo za prihvatanje stečajnog plana, u odnosu na 3 vjerovnika koji raspolažu s 27.231.783,73 glasa, a koji su glasovali protiv prihvatanja stečajnog plana, uz jednog vjerovnika koji ima 295.998,56 glasova i koji je bio suzdržan. Nadalje se obrazlaže da je stečajni plan kojeg su vjerovnici prihvatili potvrđen na temelju odredbe čl. 244. SZ-a jer je stečajnom dužniku ostavljena sva imovina, samo što se dužnik obavezuje istu dati u zakup na vrijeme od 5 godina za zakupninu koja ne može biti manja od 1,5 EUR po m2. Rješava se i pitanje zaposlenika dužnika koji se budu spremni po potrebi prekvalificirati, a novčane tražbine kako vjerovnika stečajne mase, tako i stečajnih vjerovnika koje su prijavljene i ispitane u stečajnom postupku, oslavit će se tako što će se utvrđene tražbine vjerovnika stečajne mase isplatiti u cijelosti kao i utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika, sve prema predviđenim rokovima iz provedbene osnove. Uz isplatu koja će se moći obaviti iz predviđenih prihoda, sačuvana je u cijelosti ili barem napretežitiji dio imovine dužnika čime su u najvećoj mogućoj mjeri zaštićeni i interesi dioničara, iako njihova zaštita nije predmet stečajnog postupka. Predviđeno je i namirenje tražbina koje će se utvrditi u postupcima koji su u tijeku. Kako je plan sukladan odredbi čl. 213. st. 2. SZ-a koja propisuje modalitete stečajnog plana koji se mogu kombinirati međusobno, to je sud isti potvrdio. Pri glasovanju o stečajnom planu sudionici nisu bili razvrstani u skupine, već su svi imali jednaki pravni položaj sukladno odredbi čl. 240. st. 3. SZ-a, pri čemu se misli na vjerovnike viših isplasnih redova. Na skupštini je priznato pravo glasa i vjerovnicima osporenih tražbina jer su se tako suglasili stečajni upravitelj i vjerovnici utvrđenih tražbina. Kroz stečajni plan će se riješiti i stečajni postupak nad trgovačkim društvom N. S. d.o.o. – u stečaju, Z., tako da će se namiriti troškovi i ostale obveze stečajne mase kao i svi vjerovnici u tom stečajnom postupku, a sve u cilju nesmetanog davanja u zakup imovine koja je sporna između stečajnog dužnika i tog trgovačkog društva. Sud pri potvrdi plana nije prihvatio prigovore vjerovnike REPUBLIKE HRVATSKE i HRVATSKOG ZAVODA ZA MIROVINSKO OSIGURANJE koji su glasovali protiv

prihvatanja plana, jer niti jedan vjerovnik nije planom stavljen u lošiji položaj u kojem bi bio da plana nema. Sud je prije potvrde stečajnog plana saslušao i stečajnog upravitelja te je utvrdio da nema zapreke za potvrdu stečajnog plana sukladno odredbi čl. 244. st. 1. SZ-a. Nadzor nad provođenjem stečajnog plana i dužnosti stečajnog upravitelja određene su na temelju odredbi čl. 256., 257., 259. i 45. SZ-a, o ovlasti stečajnog upravitelja za vođenje parnica utvrđene su na temelju odredbe čl. 255. st. 3. SZ-a.

Žalitelji M. B. i drugi, koje zastupa odvjetnica R. P. I., podnijeli su žalbu iz svih žalbenih razloga predviđenih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03 - u daljem tekstu: ZPP) u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a. Žalbu podnose kao stečajni vjerovnici, ali i kao i vjerovnici stečajne mase, jer imaju tražbine utvrđene pravomoćnim sudskim odlukama s osnova naknade štete u vezi s radom, što prema odredbi čl. 86. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 38/95 do 17/01 - u daljnjem tekstu: ZOR) spada u troškove stečajnog postupka.

Ističu da je rješenje o potvrdi stečajnog plana zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka propisanom čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer je izreka rješenja koja sadrži provedbenu osnovu plana nerazumljiva. Postoje i povrede postupovnih odredbi Stečajnog zakona jer je na skupštini vjerovnika izglasan plan koji nije bio objavljen, tj. izložen u stečajnoj pisarnici 6. ožujka 2007. godine, već onaj koji je dopunjen i izmijenjen na samom ročištu za glasovanje o stečajnom planu. Rješenje nema sadržaj koji mora imati ovršna isprava, a sve sukladno odredbi čl. 253. st. 1. SZ-a u vezi s čl. 26. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03 i 88/05 - u daljem tekstu: OZ), jer u provedbenoj osnovi obveze stečajnog dužnika nisu utvrđene po vrsti, opsegu i dospelosti. Povrijeđena je odredba čl. 254. st. 2. SZ-a koja propisuje da je stečajni upravitelj prije zaključenja stečajnog postupka dužan namiriti nesporne obveze stečajne mase, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje. Kako te tražbine nisu namirene niti su dana osiguranja sporne tražbine vjerovnika stečajne mase, nije bilo uvjeta za potvrdu stečajnog plana. Time što su vjerovnici stečajne mase obuhvaćeni stečajnim planom, stavljeni su u nepovoljniji položaj od onoga koji propisuje zakon, što je već i ranije ukazano u ukidnom rješenju višeg suda povodom žalbi na rješenje o potvrdi ranijeg stečajnog plana. Osim što stečajni plan ne može dirati u prava vjerovnika stečajne mase, žalitelji izlažu svoju ocjenu nerealnosti potvrđene provedbene osnove, prema planiranom prilivu sredstava, a u odnosu na obveze koje se iz tih sredstava imaju podmiriti. Naročito osporavaju izdvajanje iznosa od 3.000.000,00 kn za troškove i tražbine stečajnih vjerovnika u društvu N. S. d.o.o. - u stečaju, a smatraju da se radi o nezakonitom raspolaganju sredstvima stečajnog dužnika kada se planira isplata obveza drugog stečajnog dužnika. Plan nije realan niti glede predviđene obveze zapošljavanja ranijih radnika stečajnog dužnika jer se još ne zna tko će biti zakupci pa nema niti potrebnih izjava tih zakupaca o preuzimanju obveze na zaključenje ugovora o radu pod uvjetima navedenim u provedbenoj osnovi. Žalitelji ocjenjuju plan pravno i faktički nemogućim jer nije izgledno kako će se financiranje obveza društva N. S. d.o.o. - u stečaju odraziti na rješenje spora koji je u tijeku između stečajnog dužnika i tog društva u odnosu na pravo vlasništva cjelokupnog pogona u V., koji je premijet u postupku dokapitalizacije društvu N. S. d.o.o. - u stečaju. Nije vidljivo iz prihvaćenog plana da li je na prostoru bivšeg pogona stečajnog dužnika u V., koji je kontaminiran, uopće dopušteno obavljanje djelatnosti kojom se bave potencijalni zakupci. Predlažu ukinuti rješenje o potvrdi stečajnog plana i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalitelj REPUBLIKA HRVATSKA, također podnosi žalbu zbog svih žalbenih razloga te naročito ističe da provedbena osnova stečajnog plana koja je potvrđena pobijanim rješenjem nije akt kojim bi se mogao ostvariti cilj stečajnog postupka, a niti je rješenje o potvrdi ovršna isprava sukladno odredbama Stečajnog i Ovršnog zakona. Zbog bitne povrede odredaba postupovnih zakona ne može se ispitati zakonitost rješenja jer je prema provedbenoj osnovi plan povezan s nizom nejasnih okolnosti i upitnih uvjeta uslijed čega se stečajni vjerovnici stavljaju u lošiji položaj od onoga u kojem bi bili da plana nema. Provedbena osnova ne odgovara na pitanje o promjeni pravnog položaja stečajnog dužnika, tj. o održavanju njegove djelatnosti ili izmjeni djelatnosti stečajnog dužnika, imajući u vidu zabranu proizvodnje i prometa na bazi azbesta. U planu nema podataka o sadašnjem stanju terena, o potrebnom iznosu sredstava za dekontaminaciju prostora sukladno domaćim propisima i standardima prema Konvenciji o sigurnosti prilikom upotrebe azbesta („Narodne novine“ - MU - 11/03), a troškovi se prebacuju na treću nepoznatu osobu, budućeg zakupca, dok vlasnička struktura stečajnog dužnika nije opterećena tim troškovima, ali se planom osiguravaju prava vlasničkoj strukturi s obzirom na podjelu ostatka stečajne mase. Žalitelj smatra neprihvatljivom temeljnu postavku provedbene osnove da stečajni dužnik ima financirati zaključenje stečaja društva N. S. d.o.o. - u stečaju, na kojeg je nakon podnošenja prijedloga za pokretanje ovog stečajnog postupka, 7. studenog 2003. godine, odlukom o povećanju temeljnog kapitala toga društva, besplatno premijeta sva imovina stečajnog dužnika, o čemu se još vode parnice radi pobijanja pravnih radnji, troškovi kojih će i dalje teretiti stečajnu masu stečajnog dužnika. Žalitelj smatra da se stečajna masa ovog stečajnog dužnika nezakonito umanjuje za iznos od 3.000.000,00 kn, čime se stečajni vjerovnici i vjerovnici stečajne mase stavljaju u nepovoljniji položaj. Također ukazuje na postupovne povrede pri glasovanju o planu, s obzirom da izmjene stečajnog plana nisu bile objavljene. Osporava i zakonitost glasovanja stečajnih vjerovnika osporenih tražbina, kojima je pogrešnom primjenom odredbe čl. 38. d SZ-a dana mogućnost glasovanja na skupštini vjerovnika. Kako su pobijanim rješenjem povrijeđene odredbe o sadržaju plana i postupanju prilikom njegove izrade i donošenja te kako je plan nedozvoljeno prihvaćen od strane vjerovnika osporenih tražbina, a rješenje je zahvaćeno povredom propisanom čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer je provedbena osnova nerazumljiva, predlaže ukinuti rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalitelji Z. B. i drugi, koje zastupa odvjetnica V. Č. također žalbu podnose zbog svih žalbenih razloga. Smatraju da postoji bitna povreda odredaba parničnog postupka, jer iz provedbene osnove nije jasno što ulazi u troškove stečajnog postupka, odnosno u ostale obveze

stečajne mase, što rješenje čini nerazumljivim i nepodobnim za provedbu. Žalitelji su stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene pravomoćnim sudskim odlukama, a koje su tražbine osporene od strane stečajnog upravitelja. Tražbine ovih žalitelja također spadaju u troškove stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 86. ZOR-a te čl. 86. SZ-a, a te je tražbine trebalo određeno naznačiti s jasnim rokovima isplate. Prikazujući općenito troškove stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase s iznosom od 9.941.601,13 kn, prvostupanjski sud u osporenom rješenju ne određuje konkretno namirenje vjerovnika stečajne mase prema iznosima i rokovima dospeljeća. Kako je sud tijekom stečajnog postupka, pa tako i pri potvrdi stečajnog plana propustio utvrditi tražbine žalitelja po osnovi naknade štete zbog povrede na radu, što predstavlja trošak stečajnog postupka, to je rješenje o potvrdi stečajnog plana nezakonito. Predlaže se isto ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalbe su osnovane.

Ispitujući pobijano rješenje u skladu s odredbom čl. 365. st. 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. st. 1. SZ-a, ovaj sud nalazi da je pri donošenju rješenja ostvarena bitna povreda odredaba postupka propisana odredbom čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u svezi čl. 6. st. 1. SZ-a, zbog koje se rješenje ne može ispitati, a naročito jer je izreka rješenja nerazumljiva, a ostvarene su i povrede odredaba Stečajnog zakona naročito odredbe čl. 253. i 254. st. 2. SZ-a.

Prema odredbi čl. 244. st. 3. SZ-a rješenje o potvrdi stečajnog plana sadrži provedbenu osnovu plana koju su vjerovnici prihvatili, a prema odredbi čl. 217. SZ-a provedbena osnova sadrži odredbe o tome kako će se planom izmijeniti pravni položaj dužnika i drugih sudionika u postupku.

S pravom žalitelji ukazuju da je izreka rješenja nerazumljiva jer sadrži provedbenu osnovu koja ne navodi kako će se planom izmijeniti pravni položaj stečajnog dužnika. U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da je provedbena osnova sukladna odredbi čl. 213. st. 2. SZ-a, koja propisuje modalitete stečajnog plana, time da se isti mogu kombinirati i nisu taksativno, već primjerice navedeni. Prema citiranoj odredbi predviđa se mogućnost ostavljanja imovine radi nastavka poslovanja, prenošenja cijele ili dijela imovine na treće osobe, pripajanje dužnika drugoj osobi i slično, no iz stečajnog plana, naročito iz provedbene osnove mora biti vidljivo kako se mijenja pravni položaj stečajnog dužnika. Po shvaćanju ovog suda to znači da mora biti vidljivo da li će stečajni dužnik nastaviti djelatnost radi koje je osnovan, da li će eventualno promijeniti djelatnost, da li će prestati postojati uslijed statusnih promjena ili nakon rasprodaje imovine i namirenja vjerovnika, što iz konkretnog stečajnog plana nije vidljivo. Provedbena osnova koju je prvostupanjski sud potvrdio ne daje odgovor na pitanje što će se dogoditi s dužnikovom djelatnošću, naročito s obzirom na postojeću zabranu proizvodnje proizvoda od azbesta. Naprotiv, potvrđena provedbena osnova stečajnog plana kao jedinu promjenu predviđa davanje u zakup dužnikove tehnološke cjeline – pogona u V., za sada nepoznatom zakupcu, na rok od 5 godina, pod određenim uvjetima i to uz mnogobrojne uvjete koji provedbenu osnovu čine nerazumljivom, a zbog kojih se prava sudionika koja bi oni trebali steći prema provedbenoj osnovi plana, prema shvaćanju ovog suda, očito ne mogu ostvariti. Potvrđena provedbena osnova ima za cilj sačuvati imovinu pogona u V., čime se, prema obrazloženju, štite interesi dioničara dužnika, što nije cilj stečajnog postupka pa tako niti stečajnog plana.

Naime, davanjem u zakup dužnikovog pogona u V. trebala bi se osigurati likvidna novčana sredstva za podmirenje troškova stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase kao i za podmirenje utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika i onih koje će se tek utvrditi u parnicama u tijeku. Ostali prihodi predviđeni su od prodaje zaliha i naplate spornih potraživanja, te prodajom dijelova opreme koja neće biti potrebna budućem zakupcu za obavljanje njegove djelatnosti, za koju se još ne zna koja je, jer se ne zna niti tko će biti zakupac, pa i u tom dijelu izreka rješenja nije razumljiva. Osnovni način pribavljanja sredstava potrebnih za ostvarenje prava sudionika stečajnog plana na način predviđen tim planom, dakle za ostvarenje prava stečajnih vjerovnika, ali i sredstava iz kojih će se tek podmiriti obveze stečajne mase, krajnje je upitan i neizvjestan, jer prema provedbenoj osnovi zavisi od suglasnosti članova društva N. S. d.o.o. – u stečaju, na kojeg su u postupku dokapitalizacije prenijete gotovo sve nekretnine i pokretnine pogona stečajnog dužnika u V., što je predmetom pobijanja u parnici između stečajnog dužnika i toga društva. Dakle, unatoč toj parnici, i bez obzira na ishod te parnice, stečajni upravitelj je pribavio uvjeravanja i potvrde kako potencijalnog partnera – zakupca, tako i članova toga društva, o čijem se članstvu još vodi i spor, da će dozvoliti stečajnom dužniku sklapanje ugovora o zakupu za nekretnine i pokretnine koje, prema trenutačnoj situaciji, nisu dužnikove. Te prenijete nekretnine i pokretnine, kao ulog u temeljni kapital društva N. S. d.o.o. – u stečaju, stečajni dužnik vodi kao financijsku imovinu u svojim poslovnim knjigama.

Formulacije u provedbenoj osnovi koja je potvrđena pobijanim rješenjem kao što su „stečajni upravitelj je dobio uvjeravanja“, „stečajni upravitelj je primio pisanu potvrdu potencijalnog partnera da će pribaviti suglasnost...“, ne mogu zamijeniti potrebne izjave volje trećih osoba koje bi sudjelovale u stečajnom planu, u ovom slučaju vjerojatno članova društva N. S. d.o.o. – u stečaju, a koje su trebale biti priložene stečajnom planu, pa stoga žalitelji s pravom ukazuju na pravnu neprovedivost ovakvog stečajnog plana u kojem je podmirenje tražbina stečajnih vjerovnika, dakle ostvarenje prava sudionika stečajnog plana, uvjetovano brojnim neizvjesnim okolnostima. Stoga je ostvarena bitna povreda odredaba postupka propisana odredbom čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a jer je izreka rješenja o potvrdi provedbene osnove stečajnog plana nerazumljiva, a došlo je i do pogrešne primjene odredbe čl. 227. st. 1. t. 3. SZ-a, koja propisuje

da stečajni sudac po službenoj dužnosti ima odbaciti stečajni plan, ako se prava koja bi sudionici trebali steći prema provedbenoj osnovi plana, očito ne mogu ostvariti.

Uz nerazumljivost izreke pobijanog rješenja, bitna povreda odredaba postupka postoji i u proturječnosti razloga iz obrazloženja rješenja. Proturječnost se sastoji u tome što prvostupanjski sud obrazlaže kako će prihvaćenim planom stečajnom dužniku ostati sva imovina koju se dužnik samo obvezuje dati u zakup (točka 6. obrazloženja), dok se istovremeno u točki 11. navodi da je imovina koja se daje u zakup predmet spora između stečajnog dužnika i društva N. S. d.o.o. – u stečaju, pa kako bi se ipak, unatoč sporu o toj imovini omogućilo nesmetano davanje u zakup sporne imovine, da će stečajni dužnik u cijelosti financirati podmirenje svih troškova, obveza stečajne mase i utvrđenih tražbina vjerovnika u stečajnom postupku nad tim društvom. Ovi razlozi potvrde stečajnog plana su nerazumljivi i međusobno proturječni, što rješenje također čini nezakonitim.

Došlo je i do povrede drugih odredaba Stečajnog zakona i to naročito odredbe čl. 253. i 254. st. 2. SZ-a. S pravom žalitelji ukazuju da rješenje o potvrdi stečajnog plana mora imati svojstvo ovršne isprave jer stečajni vjerovnici utvrđenih tražbina mogu protiv dužnika pokrenuti postupak prisilne ovrhe na osnovi pravomoćnog rješenja o potvrdi stečajnog plana. U tom smislu su osnovani žalbeni navodi žalitelja Z. B. i drugih koje zastupa punomoćnica V. Č., prema kojima nije u rješenju jasno određeno što predstavlja tražbine stečajnih vjerovnika, a što tražbine vjerovnika stečajne mase. Da bi stečajni vjerovnici utvrđenih tražbina mogli rješenje o potvrdi stečajnog plana koristiti kao ovršnu ispravu, bilo je potrebno u rješenju navesti na koje se vjerovnike to rješenje odnosi, te nije dostatno u rješenju samo u ukupnom iznosu navesti utvrđene tražbine višeg i općeg isplatnog reda. Da bi rješenje imalo svojstvo ovršne isprave u smislu odredbe čl. 26. st. 1. OZ-a, mora imati naznačenog vjerovnika, dužnika, predmet, vrstu, opseg i vrijeme ispunjenja obveze, što pobijano rješenje nema, jer nema naznaku vjerovnika, a niti je određeno na koji se način imaju utvrditi vjerovnici na koje se odnosi prihvaćeni stečajni plan (primjerice vjerovnici čije su tražbine utvrđene rješenjem o ispitanim tražbinama).

Osnovani su žalbeni navodi žalitelja M. B. i drugih, koje zastupa punomoćnica R. P. I., o povredi odredbe čl. 254. st. 2. SZ-a. Navedeni žalitelji s pravom ukazuju na svoj pravni status kao vjerovnika stečajne mase, na koje se prema navedenoj zakonskoj odredbi ali i prema drugim odredbama Stečajnog zakona koje reguliraju donošenje stečajnog plana, stečajni plan ne odnosi. Prema citiranoj odredbi stečajni upravitelj je dužan prije zaključenja stečajnog postupka namiriti nesporne obveze stečajne mase, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje. Prema stavku 1. čl. 254. SZ-a stečajni sudac će donijeti rješenje o zaključenju stečajnog postupka čim rješenje o potvrdi stečajnog plana postane pravomoćno. To znači da bi već prilikom pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana sve nesporne obveze stečajne mase trebale biti namirene, jer se na vjerovnike stečajne mase stečajni plan ne odnosi. Kako je pobijanim rješenjem podmirenje tražbina vjerovnika stečajne mase predviđeno u okviru stečajnog plana i to točkom 8. provedbene osnove, to je jasno da je rješenje o potvrdi stečajnog plana nezakonito, jer stečajni plan mijenja pravni položaj vjerovnika stečajne mase, iako to nije dopušteno. U tom smislu osnovani su žalbeni navodi navedenih žalitelja da su rješenjem o prihvaćanju stečajnog plana povrijeđena njihova zakonska prava na prvenstveno namirenje. Stečajni plan bi se na vjerovnike stečajne mase mogao odnositi samo kada bi ti vjerovnici dali određenu izjavu kojom bi pristali na predviđenu odgodu naplate svojih tražbina, što bi također trebao biti prilog stečajnom planu. Bez potrebne izjave volje vjerovnika stečajne mase, koji nisu sudionici stečajnog plana, nezakonito je odgađanje ispunjenja dospjelih obveza stečajne mase te uključivanje tih obveza u okvir stečajnog plana. Zbog navedenog je stečajni sudac trebao uskratiti potvrdu izglasanog stečajnog plana, iako je po shvaćanju ovog suda konkretni stečajni plan trebao već odbaciti po službenoj dužnosti odmah nakon podnošenja po stečajnom upravitelju, zbog očite nemogućnosti ostvarenja prava sudionika stečajnog plana.

Zbog navedenog je rješenje o potvrdi stečajnog plana nezakonito, pa ga valja ukinuti. Nisu osnovani žalbeni navodi o povredi odredbe čl. 236. SZ-a jer je podnositelj imao pravo na osnovi rasprave na ročištu izmijeniti stečajni plan u pojedinim odredbama, a ta zakonska odredba dopušta glasovanje o izmijenjenom planu na istom ročištu. Također nije osnovan žalbeni navod žalitelja REPUBLIKE HRVATSKE o nezakonitom pravu glasa vjerovnika osporenih tražbina, jer je prema odredbi čl. 38. d st. 4. SZ-a moguće sporazumom između stečajnog upravitelja i nazočnih vjerovnika s pravom glasa, priznati pravo glasa i vjerovnicima osporenih tražbina, bez obzira da li su to pravo glasa tražili ili nisu tražili svi vjerovnici osporenih tražbina.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a rješenje valjalo ukinuti i predmet vratiti tome sudu na ponovan postupak.

U ponovljenom postupku stečajni sudac će, vodeći računa o pravilnoj primjeni odredaba Stečajnog zakona koje reguliraju institut stečajnog plana, ponovno ocijeniti predloženi stečajni plan, prvenstveno u smislu odredbe čl. 227. SZ-a, te će stečajni plan odbaciti ako podnositelj plana ne otkloni nedostatke u planu na koje je ukazano ovim rješenjem, odnosno ako ocijeni da se prava koja bi sudionici trebali steći prema provedbenoj osnovi plana očito ne mogu ostvariti. U tom smislu će pozvati stečajnog upravitelja da otkloni nedostatke u planu i to u provedbenoj osnovi plana na koje je ukazao ovaj sud, na način da provedbena osnova sadrži odredbe o tome kako će se planom izmijeniti pravni položaj dužnika i drugih sudionika u postupku, i to onih na koje se plan može odnositi, da planu priloži potrebne izjave volje trećih osoba, te će potom, ako ocijeni da je predloženi plan dobar za raspravu provesti ponovan postupak prihvaćanja i potvrde plana te donijeti novu na zakonu osnovanu odluku.

U Zagrebu 11. srpnja 2007. godine

PREDSJEDNICA VIJEĆA
VIKTORIJA LOVRIĆ, v. r.

Odluka:

PŽ 4176/07-4

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 4176/07-4

Datum odluke: 2.10.2007 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Zdravka Junačka, predsjednika vijeća, te mr. sc. Borislava Blaževića i Kamelije Parać, članova vijeća, u stečajnom predmetu stečajnog dužnika DOMIN d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, Augusta Šenoae 6, zastupanog po stečajnom upravitelju Jozi Periću, članu Javnog trgovačkog društva PERIĆ i dr. j.t.d. Velika, dr. Franje Tuđmana 28, odlučujući o žalbi stečajnih vjerovnika NADE RELJIĆ iz Slavanskog Broda, A. Hebranga 7/9, i REPUBLIKE HRVATSKE zastupane po Županijskom državnim odvjetništvu u Slavanskom Brodu, protiv rješenja o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Slavanskom Brodu poslovni broj St-14/01-185 od 6. lipnja 2007., nakon vijećanja u sjednici vijeća održanoj 2. listopada 2007.

Ukida se rješenje o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Slavanskom Brodu poslovni broj St-14/01-185 od 6. lipnja 2007. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Trgovački sud u Slavanskom Brodu rješenjem poslovni broj St-14/01-185 od 6. lipnja 2007. potvrdio je stečajni plan stečajnog dužnika DOMIN d.o.o. u stečaju Slavonski Brod koji su prihvatili stečajni vjerovnici na ročištu za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu održanom 5. lipnja 2007. i to sa sljedećom provedbenom osnovom:

Stečajni plan provodi se prijenosom sve imovine stečajnog dužnika na preuzimatelja SPRUD-IGONEL d.o.o. Zagreb, Berislavićeva 7, uz isključenje primjene čl. 452. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 35/05 - nastavno ZOO) na temelju čl. 213. st. 2. t. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03 i 82/06 - nastavno SZ). Preuzimatelj se obvezuje namiriti vjerovnike u iznosima i rokovima koji su utvrđeni stečajnim planom. Ukoliko preuzimatelj ishodi planirani kredit namirenje će se obaviti jednokratno, u roku od 15 dana od dana kada uplata bude izvršena na depozitni račun Trgovačkog suda u Slavanskom Brodu.

U točki 2. izreke rješenja navedena je imovina koja se prenosi na preuzimatelja i to nekretnine (točka 2.a), pokretnine (točka 2.b), potraživanja (točka 2.c), parnice-upravni spor (točka 2.d).

Točkom 3. izreke rješenja određen je način i vrijeme namirenja stečajnih vjerovnika. Za stečajne vjerovnike kojima su tražbine osporene i koji su pokrenuli parnice radi utvrđivanja tražbina, određena je zabrana raspolaganja i opterećenja dijela nekretnina kako bi se u slučaju uspjeha u sporu osiguralo namirenje tražbine Republike Hrvatske u iznosu od 1.469.346,77 kn. Za tražbinu Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u iznosu od 488.102,95 kn nužno je obaviti rezervaciju odnosno osiguranje. Rješenjem je naloženo preuzimatelju da do trenutka prijenosa nekretnina u njegovo vlasništvo osigura na depozitni račun Trgovačkog suda u Slavanskom Brodu iznos od 1.957.449,72 kn.

Stečajni vjerovnici prvog višeg isplatnog reda namiruju priznate i utvrđene tražbine u cijelosti u ukupnom iznosu od 2.752.150,47 kn u dva jednaka obroka od kojih prvi dospijeva u roku od 90 dana, a drugi u roku od 180 dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana.

Stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda namiruju priznate i utvrđene tražbine u cijelosti u ukupnom iznosu od 2.878.166,69 kn u dva jednaka obroka od kojih prvi dospijeva u roku od 270 dana, a drugi u roku od 360 dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi

stečajnog plana.

Namirenje troškova stečajnog postupka u iznosu od 325.833,34 kn (nagrada stečajnom upravitelju i priznati materijalni trošak) preuzimatelj plaća izravno stečajnom upravitelju na žiro-račun društva PERIĆ i dr. j.t.d. Velika u četiri jednaka tromjesečna obroka od kojih prvi dospijeva u roku od 90 dana, a zadnji u roku od 360 dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana.

Ostale obveze stečajne mase i troškove nastale u stečajnom postupku u iznosu od 232.203,70 kn odnosno naplaćene iznose za navedene iznose u troškovniku koji je prijedlog stečajnom planu, preuzimatelj je dužan platiti u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana na depozitni račun Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu.

U točki 3.e izreke rješenja potvrđen je dio stečajnog plana koji se odnosi na „ostale troškove“ i u kojem je odlučeno da se neće namirivati vjerovnici nižih isplatnih redova, osim eventualnih troškova tijekom stečajnog postupka koji nisu obuhvaćeni planom.

Točkom 4. izreke rješenja utvrđen je način osiguranja tražbina vjerovnika koje se namiruju na osnovi stečajnog plana. Sud ozbiljnost pristupa stečajnom planu obrazlaže činjenicom da je vjerovnik Boško Jergić otkupio dio tražbina stečajnih vjerovnika u iznosu od 2.736.358,08 kn te je iste tražbine ustupio preuzimatelju SPRUD-IGONEL d.o.o. Kod otkupa tražbina zasnovano je založno pravo na imovini što pokazuje ozbiljne namjere vjerovnika.

Nadalje, u točki 4. stavak drugi rješenja određeno je da imovina stečajnog dužnika prelazi na preuzimatelja nakon pravomoćnosti rješenja o prihvatanju stečajnog plana i preuzimatelj stupa u posjed imovine te mu se dozvoljava rad u pogonima. Preuzimatelj postaje vlasnikom imovine nakon što u cijelosti namiri troškove i sve vjerovnike, a na prenesenim nekretninama stečajnog dužnika dozvoljava se poslovnoj banci zasnivanje založnog prava radi osiguranja kredita kojim bi bile namirene tražbine stečajnih vjerovnika. Preuzimatelj je dostavio izjavu kojom daje suglasnost da se namire svi vjerovnici prvog i drugog višeg isplatnog reda, a tek nakon toga njegova tražbina kao tražbina stečajnog vjerovnika prvog odnosno drugog višeg isplatnog reda. Budući da preuzimatelj planira ishoditi kredit i sa odobrenim sredstvima namiriti tražbine vjerovnika za dobivanje kredita potrebno je da stečajni plan bude pravomoćan. U trenutku ishoda kredita prvostupanjski sud će dozvoliti kreditoru upis založnog prava na imovini stečajnog dužnika, brisanje upisanih zabilježbi s obvezom kreditora da iznos kredita doznači na depozitni račun Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu.

Točkom 5. izreke rješenja predviđeno je da će se ispunjenje stečajnog plana nadzirati, a nadzor će obavljati stečajni upravitelj Jozo Perić i odbor vjerovnika koji će izvještavati vjerovnike o provedbi stečajnog plana.

U obrazloženju rješenja sud izlaže da je dio imovine stečajnog dužnika unovčen prodajom, ali je stečajni upravitelj ocijenio da bi se daljnjim unovčenjem imovine vjerovnici namirili u manjem iznosu od iznosa koji će namiriti provedbom stečajnog plana. Na skupštini vjerovnika održanoj 10. siječnja 2007. donesena je odluka da stečajni upravitelj izradi stečajni plan. Stečajni upravitelj je izradio stečajni plan koji je podržao Odbor vjerovnika pisanim zaključkom.

Stečajni plan bio je izložen u sudskoj pisarnici na temelju čl. 230. SZ-a.

Održavanje ročišta za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu objavljeno je u Narodnim novinama broj: 47/07. Ročište je održano 5. lipnja 2007. te je na istom stečajni upravitelj obrazložio predložene izmjene stečajnog plana sukladno čl. 236. SZ-a. Na istom ročištu obavljeno je glasovanje o stečajnom planu, ali ne po skupinama sukladno čl. 218. st. 4. SZ-a. Za stečajni plan glasovalo je 27 vjerovnika dok su četiri vjerovnika glasovala protiv toga da se stečajni plan prihvati. Tražbine vjerovnika koji su glasovali za plan iznose ukupno 4.272.345,92 kn, a tražbine vjerovnika koji su glasovali protiv plana iznose ukupno 2.496.428,70 kn. Na temelju rezultata glasovanja stečajni sudac je utvrdio da su vjerovnici prihvatili stečajni plan potrebnom većinom glasova sukladno čl. 240. st. 3. SZ-a.

U obrazloženju se dalje navodi da je planu pismeno prigovorio udjelničar DEVON d.o.o. u stečaju Slavonski Brod iskoristivši svoje pravo iz čl. 243. SZ-a. U prigovoru izlaže da prihvatanjem stečajnog plana prestaje svaka mogućnost namirenja njegovih vjerovnika. Stečajni sudac prigovor nije prihvatio osnovanim uz obrazloženje da stečajnim planom udjelničar nije stavljen u teži položaj od onoga u kojemu

bi bio da plana nema. Bez stečajnog plana tražbine stečajnih vjerovnika ne bi bile namirene u punom iznosu. Udjelničar ne bi stekao pravo na diobu ostatka stečajne mase ni bez plana ni s planom. Slijedom toga njegov prigovor ne dovodi u pitanje zakonitost plana.

Pregledom isprava i izjava sudionika sud je našao da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za potvrdu plana. Na posebnom ročištu 6. lipnja 2007. stečajni sudac je objavio odluku kojom stečajni plan potvrđuje te je izradio rješenje na temelju čl. 244. SZ-a.

Protiv rješenja o potvrdi stečajnog plana žalbe su pravovremeno izjavili vjerovnici Nada Reljić i Republika Hrvatska.

Žaliteljica Nada Reljić u bitnome izlaže da procjena imovine stečajnog dužnika, kao sastavni dio stečajnog plana, nije bila izložena u pisarnici suda. Pored toga, imovina stečajnog dužnika procijenjena je po nevjerovatno niskim cijenama, a dio imovine uopće nije procijenjen. Prema mišljenju žaliteljice neprocijenjena imovina ne može biti predmet prijenosa na društvo SPRUD-IGONEL d.o.o. Rješenje o potvrdi stečajnog plana sadrži provedbenu osnovu stečajnog plana kojom se sva imovina stečajnog dužnika prenosi na SPRUD-IGONEL d.o.o. pa žaliteljica zaključuje da se prenosi i neprocijenjena imovina što je protivno zakonu. Stečajnim planom na preuzimatelja imovine prenose se sve građevine koje su trajno spojene sa zemljištem kao i montažne zgrade, uključivo i sva oprema, izgrađena infrastruktura, dovodi i priključci na elektrosustav, osigurana vršna snaga na elektropriključku, plinski priključak, priključak vode, telekomunikacijski priključci i sve što čini gospodarsku cjelinu sukladno načelu jedinstvenosti nekretnine. Žaliteljica ističe da je sva imovina stečajnog dužnika morala biti procijenjena i na taj način utvrđena njena vrijednost.

Žaliteljica ukazuje da plan određuje i posljedice u slučaju da nastupe okolnosti koje bi onemogućile njegovu provedbu. U tome slučaju preuzimatelj se obvezuje vratiti svu imovinu stečajnom dužniku, a u slučaju da imovinu ne vrati, suglasan je da stečajni dužnik može naplatu vrijednosti imovine obaviti iz tražbine preuzimatelja prema knjigovodstvenim cijenama. Žalitelj ukazuje da se plan temelji na procijenjenim vrijednostima, a kod eventualnog povrata imovine uvodi se pojam „knjigovodstvene cijene“ za koju se uopće ne zna kolika je.

Isto tako, planom je određeno da se preuzimatelju ustupa pravo na posjed nekretnine k.č. 1343/5 k.o. Glogovica. Međutim, označena nekretnina nije procijenjena ali se ustupa preuzimatelju kako bi nastavio s radom. Stečajni dužnik je uložio velika sredstva u nekretninu te je pokrenuo parnicu radi utvrđivanja prava vlasništva. Nekretnina ima 40 jutara s 6.500.000 m³ zaliha mineralnog blaga koje se želi prenijeti bez naknade pravnoj osobi s temeljnim kapitalom od 20.000,00 kn.

Što se tiče pokretne imovine, koja se također prenosi preuzimatelju, žaliteljica navodi da također nije procijenjena u potpunosti.

Žaliteljica ističe da je stečajni upravitelj trebao provjeriti bonitet preuzimatelja, broj radnika, poslovni ugled i slično. Tvrtke u kojim je Boško Jergić udjelničar uglavnom su blokirane pa se opravdano postavlja pitanje na koji će način preuzimatelj namiriti tražbine stečajnih vjerovnika. Njegova je namjera ishoditi kredit od HBOR-a, ali što ako kredit ne dobije. Preuzimatelj nije dao nikakvo osiguranje za namirenje vjerovnika izuzev pisane izjave što prema mišljenju žalitelja nije nikakvo osiguranje tražbina.

Žaliteljica ne osporava da je stečajni plan bio izložen u pisarnici suda, ali ne i popis i procjena imovine te troškovnik stečajnog upravitelja, koji su sastavni dio plana.

Vjerovnik Republika Hrvatska podnosi žalbu zbog svih žalbenih razloga određenih u čl. 353. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a. U bitnome navodi da stečajni plan ne sadrži dovoljno podatka o vrijednosti cjelokupne imovine stečajnog dužnika odnosno pojedinih dijelova imovine kao ni podatke o prihodima i rashodima preuzimatelja koji se predviđaju u vremenu u kojemu treba namiriti tražbine stečajnih vjerovnika. Ako preuzimatelj ne bi realizirao kredit namirenje se treba obaviti obročno ali ostaje nejasno iz koje imovine i na koji način. Iz stečajnog plana ne može se utvrditi da li su postojale druge osobe za preuzimanje imovine stečajnog dužnika i kakve su bile njihove ponude. U žalbi se posebno ukazuje na provedbenu osnovu plana kojom se mineralne sirovine ustupaju preuzimatelju iako one ne mogu biti predmetom stečajnog postupka na temelju čl. 10. Zakona o rudarstvu („Narodne novine“ broj: 190/03 – pročišćeni tekst). Eksploatacijske rezerve utvrđene su rješenjem Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva od 15. srpnja 2005., a među njima i 24.362.610 m³ jalovine kao rudno blago u vlasništvu Republike Hrvatske. Utvrđena količina jalovine ne ulazi u stečajnu masu niti se može nalaziti u bilanci stečajnog dužnika. Slijedom navedenog, jalovina se ne može prenositi preuzimatelju niti stečajni dužnik s istom

može raspolagati pa ona ne može biti predmet stečajnog plana. Isto tako, žalitelj ukazuje da se preuzimatelju ne može prenijeti pravo da bude stranka u upravnom sporu koji se vodi na Upravnom sudu Republike Hrvatske po tužbi stečajnog dužnika radi odobrenja eksploatacije polja Mlade Vodice iz razloga što se odobrenje ili rudarska koncesija ne može prenijeti na drugu fizičku ili pravnu osobu bez suglasnosti tijela državne uprave. U vezi s tim preuzimatelju se ne može prenijeti niti bilo kakva dokumentacija ili dozvole na temelju kojih se može ishoditi koncesija za eksploataciju.

Žalitelj posebno ističe da je stečajnim planom određeno da se preuzimatelju ustupa pravo na posjed nekretnine k. č. 1343/5 upisane u z. k. ul. 645 k. o. Glogovica koja je u vlasništvu Republike Hrvatske, a u vezi koje se vodi parnica kod prvostupanjskog suda poslovni broj P-188/06. U stečajnom postupku Republika Hrvatska je izlučni vjerovnik za navedenu nekretninu te stečajni dužnik istu ne može predati u posjed preuzimatelju. Na navedenoj nekretnini nalazi se eksploatacijsko polje i zalihe mineralnih sirovina koje su u vlasništvu Republike Hrvatske pa je svako ustupanje prava na posjed stečajnim planom protivno zakonu. Žalitelj predlaže da drugostupanjski sud pobijano rješenje ukinе i predmet vrati na ponovan postupak.

Žalbe Nade Reljić i Republike Hrvatske su osnovane.

Pobijano rješenje ovaj sud je ispitao na temelju čl. 365. st. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka i na pogrešnu primjenu materijalnog prava. U donošenju rješenja prvostupanjski sud je počinio bitne povrede odredaba postupka i pogrešno primijenio materijalno pravo pa je rješenje o potvrdi stečajnog plana nepravilno i nezakonito.

Prije potvrde stečajnog plana sud po službenoj dužnosti ispituje sljedeće pretpostavke:

- da li je u prihvaćanju plana bilo povreda postupovnih odredbi,
- da li je stečajni plan zahvaćen razlozima apsolutne ništavosti.

U ispitivanju poštivanja postupovnih odredbi sud će obavezno uskratiti potvrdu stečajnog plana ako su pri njegovoj izradi bitno povrijeđeni propisi o sadržaju, obradi i prilogima stečajnog plana te njegovom prihvatu od strane vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti (u zakonu pogrešno piše ne mogu otkloniti), te ako je prihvata plana postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika. Sud je u tom kontekstu dužan ispitivati odstupanje s planom nakon njegovog podnošenja sudu pa do glasovanja o planu.

Na temelju podataka u spisu može se utvrditi da je nad dužnikom DOMIN d.o.o. Slavonski Brod 17. veljače 2006. otvoren stečajni postupak rješenjem suda poslovni broj: St-14/01 (list broj 1. spisa). Na Skupštini vjerovnika održanoj 10. siječnja 2007. donesena je odluka na temelju čl. 38e. st. 2. t. 4. SZ-a kojom je naloženo stečajnom upravitelju da u roku od 30 dana izradi stečajni plan prema prijedlogu većinskog vjerovnika Boška Jergića. Stečajni upravitelj je 23. ožujka 2007. podnio stečajni plan (plan tzv. prijenosne sanacije) s prilogima stečajnom sucu (list 10. spisa). Stečajni sudac plan nije odbacio na temelju čl. 227. st. 1. SZ-a pa je sukladno čl. 228. st. 1. t. 1. SZ-a zatražio da se o planu, u roku od 30 dana, izjasni odbor vjerovnika. Zaključkom od 3. svibnja 2007. (list 74. spisa) odbor vjerovnika podržao je plan i predložio stečajnom sucu da sazove skupštinu vjerovnika na kojoj će se raspravljati i glasovati o stečajnom planu. Ročište za raspravljanje i glasovanje o planu određeno je 5. lipnja 2007., a održavanje ročišta objavljeno je u Narodnim novinama broj 46 od 9. svibnja 2007. (list 79. spisa). Sud je od udjelničara DEVON d.o.o. u stečaju Slavonski Brod zatražio pristanak na plan. Međutim, udjelničar je pravovremeno 1. lipnja 2007. podnio pisani prigovor na plan (list 80. spisa).

Sudska kontrola stečajnog plana očituje se u ispitivanju dopustivosti stečajnog plana (čl. 227. SZ) i odlučivanju o potvrdi stečajnog plana. Stečajni sudac je prije potvrde stečajnog plana proveo po službenoj dužnosti ispitivanje pretpostavki za potvrdu stečajnog plana slijedom pravila iz čl. 244. st. 1. SZ-a. Rezultati ispitivanja iznijeti u obrazloženju rješenja u pojedinim bitnim dijelovima ne odgovaraju stanju u spisu i ispravama na koje se sud pozvao.

Odredba čl. 231. st. 3. SZ-a propisuje da se stečajni vjerovnici koji su prijavili tražbine, razlučni vjerovnici i stečajni upravitelj posebno pozivaju na ročište za raspravljanje i glasovanje o planu. Uz poziv potrebno im je dostaviti i kopiju plana ili sažetak njegovog bitnog sadržaja, koji je podnositelj plana na zahtjev suda dužan podnijeti. Iz poziva upućenog vjerovnicima (list 75. spisa) može se utvrditi da je stečajni sudac dao naredbu da se pozovu stečajni upravitelj, stečajni i razlučni vjerovnici. U zapisniku s održanog ročišta (list 96. spisa) sud konstatira da je bitan sažetak plana dostavljen vjerovnicima koji su prijavili svoje tražbine, ali u spisu nema dokaza da je vjerovnicima upućen poseban poziv uz sažetak plana. Ročištu za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu nisu nazočili svi vjerovnici. Slijedom navedenog, iz podataka u spisu ne može se utvrditi da li je poziv vjerovnicima upućen u skladu sa zakonom odnosno ne može se utvrditi da li su ostvarene pretpostavke za održavanje ročišta za raspravljanje i glasovanje o planu čime je sud počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a.

Odredba čl. 237. st. 2. SZ-a određuje da se na ročište za glasovanje pozivaju svi vjerovnici s pravom glasa. U slučaju izmjene plana potrebno je vjerovnicima posebno ukazati na tu izmjenu. Stečajni upravitelj je 4. lipnja 2007. odnosno prije održavanja ročišta za raspravljanje i glasovanje o planu, sadržajno izmijenio pojedine odredbe stečajnog plana (list 88. spisa). Sukladno tome, vjerovnicima je trebalo posebno ukazati na izmjene plana. U spisu nema podataka da je vjerovnicima posebno ukazano na izmjene plana pa slijedom navedenog, nije bilo uvjeta za održavanje ročišta 5. lipnja 2007. već je isto trebalo odgoditi i izmjene plana dostaviti vjerovnicima.

Odredba čl. 236. SZ-a dopušta mogućnost sadržajne izmjene pojedinih odredbi stečajnog plana, na osnovi rasprave o planu na ročištu. Samo o takvim izmjenama plana može se glasovati na istom ročištu. Međutim, u konkretnom slučaju sadržajne izmjene plana nisu rezultat rasprave o planu na ročištu, već su izmjene plana predložene od stečajnog upravitelja prije ročišta. O takvim izmjenama plana nije dopušteno glasovati na istom ročištu jer o izmjenama nije posebno ukazano svim vjerovnicima u pozivu za ročište sukladno čl. 237. st. 2. SZ-a. Budući da se na istom ročištu glasovalo i o sadržajnim izmjenama plana na koje nije ukazano svim vjerovnicima sud je počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a.

Planom je utvrđeno da su njegovi učinci jednaki prema svim stečajnim vjerovnicima pa vjerovnici nisu razvrstani u posebne skupine sukladno čl. 218. st. 4. SZ-a niti se o planu glasovalo po skupinama. Budući da stečajni plan ne zadiru u prava razlučnih vjerovnika i da vjerovnici nisu razvrstani u posebne skupine smatrat će se da su vjerovnici prihvatili stečajni plan ako je za njega glasovala većina vjerovnika koji su glasovali i ako zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan premašuje zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv toga da se on prihvati (čl. 240. st. 3. SZ-a). Stečajni sudac je utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju sukladno čl. 235. SZ-a. Od 31 vjerovnika za stečajni plan glasovalo je 27 vjerovnika, a četiri vjerovnika su glasovala protiv plana. Zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan iznosi 4.272.345,92 kn, a zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv plana iznosi 2.496.428,70 kn pa je stečajni sudac pravilno utvrdio da je za plan glasovala potrebna većina.

Prigovor na stečajni plan udjelničara DEVON d.o.o. u stečaju Slavonski Brod stečajni sudac nije prihvatio uz obrazloženje da bez stečajnog plana tražbine stečajnih vjerovnika ne bi bile namirene u punom iznosu. Udjelničar ne bi stekao pravo na dio ostataka stečajne mase s planom niti bez plana. Stajalište prvostupanjskog suda za sada je precuranjeno jer se iz sadržaja stečajnog plana ne može sa sigurnošću utvrditi da tražbine stečajnih vjerovnika ne bi bile namirene u punom iznosu u slučaju da nema plana. O sadržaju stečajnog plana i njegovim nedostacima bit će riječi u nastavku ovoga rješenja.

Rješenje kojim se stečajni plan potvrđuje proglašeno je na posebnom ročištu za objavu odluke 6. lipnja 2007. (list 102. spisa) te je izrađen pisani otpisak rješenja (list 110. spisa).

Izjava treće osobe SPRUD-IGONEL d.o.o. o preuzimanju obveza prema sudionicima plana za slučaj da plan bude odobren, nužan je prilog plana sukladno čl. 226. st. 3. SZ-a. Odredba čl. 241. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 52/00 i 118/03 – nastavno ZTD) određuje da uprava zastupa društvo. Članovi uprave potpisuju se u ime društva pri čemu moraju navesti tvrtku društva i svojstvo člana uprave. Uvidom u izjavu o preuzimanju obveza (list 22. spisa) ne može se utvrditi tko je izjavu potpisao i u kojem svojstvu pa ni da li je izjavu potpisala ovlaštena osoba tvrtke SPRUD-IGONEL d.o.o. Slijedom navedenog, stečajni sudac trebao je pozvati na otklanjanje uočenog nedostatka.

U stečajnom planu (točka 2.1.1.) popisane su tražbine stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda od rednog broja 1 do broja 36 te je naznačeno da je tražbine preuzela tvrtka SPRUD-IGONEL d.o.o. u ukupnom iznosu od 1.457.906,19 kn. Međutim, u planu se opetovano navode tražbine određenih stečajnih vjerovnika prvog višeg reda u istim iznosima iako je navedeno da su ti vjerovnici svoje tražbine

otudili SPRUD-IGONEL d.o.o. To su tražbine vjerovnika Nikole Raškaja, Marka Pejića, Mate Andrića, Željka Samca, Matea Petrovića, Drage Ružića, Dragoslava Dujanovića, Ružice Petrović, Stjepana Lovrića i Andrije Marjanovića. Iz obrazloženja rješenja, a ni iz priloga stečajnom planu ne može se utvrditi da li su označeni vjerovnici otudili samo dio tražbine ili cijelu tražbinu. Ako su otudili cijelu tražbinu koju su prijavili u stečajnom postupku, stjecatelj SPRUD-IGONEL d.o.o. ulazi u pravni položaj svoga prednika na temelju čl. 78a. st. 2. SZ-a te označeni vjerovnici ne mogu raspravljati i glasovati o stečajnom planu. Uvidom u zapisnik s ročišta od 5. lipnja 2007. može se utvrditi da su navedeni vjerovnici sudjelovali u raspravljanju i glasovanju o stečajnom planu pa se dovodi u pitanje zakonitost glasovanja. U navedenom djelu pobijano rješenje ne može se ispitati jer sud nije naveo razloge o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni i proturječni čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Stečajnim planom je određeno da se sva imovina stečajnog dužnika prenosi preuzimatelju na temelju čl. 213. st. 2. SZ-a. Žaliteljica Nada Reljić osnovano ukazuje da se u konkretnom slučaju ne može koristiti izraz „sva imovina“. Ovo iz razloga što je uz plan priložena procjena vrijednosti nekretnina i pokretnina dužnika. Sukladno tome, preuzimatelju se može prenijeti samo ona imovina stečajnog dužnika koja je procijenjena. U protivnom preuzimatelju bi se pogodovalo prenošenjem imovine koja nije procijenjena što bi bilo protivno zakonu i cilju stečajnog plana. Nadalje, planom je određeno da se prenosi sva pokretna imovina u vlasništvu dužnika koja je obuhvaćena popisom i bilancom stečajnog dužnika. Planu je priložen samo popis pokretnina, ali ne i bilanca pa je nepoznato koja je pokretna imovina dužnika navedena u bilanci. Da li je u bilanci evidentirana samo popisana i procijenjena pokretna imovina ili bilanca sadrži i imovinu koja nije procijenjena i popisana ali se prenosi preuzimatelju? Ispitivanje dopustivosti plana ima za svrhu otkloniti prihvaćanje takvog stečajnog plana koji ima formalne nedostatke ili koji je po svom sadržaju kao pravni posao zahvaćen razlozima apsolutne ništavosti time što bi bio protivan Ustavu Republike Hrvatske, kojem prisilnom propisu ili moralu. U stadiju ispitivanja dopustivosti stečajnog plana sud ispituje i da li se institut stečajnog plana zloupotrebljava za druge svrhe, a ne u one svrhe koje je imao u vidu zakonodavac u cilju sanacije ili nastavljanja djelatnosti dužnikovog poduzeća. U postupku koji je prethodio prihvaćanju konkretnog stečajnog plana sud nije s dovoljnom pažnjom ispitao dopustivost stečajnog plana unatoč upozorenjima pojedinih sudionika plana. Poglavitito se to odnosi na priloge iz čl. 226. SZ te na procjenu o stvarnim izgledima da dužnikovo poduzeće nastavi s poslovanjem kako institut stečajnog plana ne bi bio iskorišten isključivo u svrhe špekulativnog stjecanja poduzeća koje nema izgleda za nastavak poslovanja, ali ima nekretnine koje po svojoj vrijednosti znatno premašuju iznose zbroja tražbina svih sudionika plana.

U rješenju se navodi (strana 2. st. 4.) da će sud rješenjem o dosudi nekretnina naložiti upis brisanja svih tereta odnosno zabilježbi koje su upisane na nekretninama koje se predaju u vlasništvo kupcu (preuzimatelju). Odredbe Stečajnog zakona koje uređuju institut stečajnog plana ne predviđaju mogućnost da sud na odgovarajući način primjenjuje pravila o ovrsi na nekretnini. Primjena pravila o ovrsi na nekretnini moguća je u stečajnom postupku kod unovčenja predmeta na kojima postoji različito pravo (čl. 164. SZ-a), ali ne i kad je u pitanju provedba stečajnog plana. Prijenos imovine na preuzimatelja kod plana tzv. prienosne sanacije obavlja se ugovorom koji će sklopiti stečajni upravitelj i koji mora biti ovjeren od strane javnog bilježnika prema pravilima Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ br. 91/96, 68/98, 137/99, 114/01 i 100/04 – nastavno ZZK-a) ili rješenjem o potvrdi stečajnog plana koje treba sadržavati sve ono što je potrebno da bi se preuzimatelj na temelju istoga mogao uknjižiti kao vlasnik nekretnina koje se stečajnim planom prenose u vlasništvo preuzimatelja. Budući da je sud odlučio nekretnine prenijeti preuzimatelju rješenjem o dosudi na temelju odredaba Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 173/03, 194/03, 151/04 i 88/05 – nastavno: OZ) pogrešno je primijenio materijalno pravo.

Rješenjem je predviđena mogućnost nastupanja okolnosti koje bi spriječile provedbu stečajnog plana (strana 4. stavak šesti). Ako takve okolnosti nastupe do zaključenja stečajnog postupka preuzimatelj se obvezuje vratiti svu preuzetu imovinu, a u slučaju da je ne vrati, suglasan je da stečajni dužnik može naplatu vrijednosti imovine obaviti iz tražbine preuzimatelja prema knjigovodstvenim cijenama. Planom nije određeno što će biti ako takve okolnosti nastupe nakon zaključenja stečajnog postupka (???). Nadalje, ostaje potpuno nejasno na koji bi način dužnik namirio vrijednost imovine koja je prenesena preuzimatelju. Ako se prenesena imovina ne bi mogla vratiti u stečajnu masu, stečajni dužnik ne bi imao bilo kakvu imovinu budući da je sva imovina prenesena preuzimatelju. U tome slučaju ni tražbina preuzimatelja ne bi se mogla namiriti jer stečajni dužnik nema neku drugu imovinu iz koje bi se tražbina dužnika prema preuzimatelju podmirila. Isto tako, mogućnost namirenja eventualne dužnikove tražbine u visini vrijednosti prenesene imovine prema knjigovodstvenim cijenama potpuno je nerazumljiva. U provedbenoj osnovi plana nije navedeno po čijim knjigovodstvenim cijenama se određuje vrijednost prenesene imovine – da li stečajnog dužnika ili preuzimatelja. Kao drugo, nije određeno vrijeme koje je odlučno za utvrđivanje knjigovodstvene cijene, jer nije isto da li je riječ o knjigovodstvenoj cijeni na dan potvrde stečajnog plana ili na neki drugi dan s obzirom na to da je knjigovodstvena cijena promjenjiva. Kao treće, u stečajnom planu uopće se ne navode knjigovodstvene cijene imovine u vrijeme izrade stečajnog plana pa se ne može izvršiti usporedba knjigovodstvenih cijena s procijenjenom vrijednosti imovine. Budući da rješenje o potvrdi stečajnog plana ne sadrži podatke o navedenim činjenicama koje su odlučne za utvrđivanje zakonitosti plana isto se ne može ispitati čime je sud počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354 st. 2. t. 11. ZPP-a.

U provedbenoj osnovi stečajnog plana, koja je sadržana u rješenju o potvrdi plana (točka 2.c), određeno je da se preuzimatelju ustupa pravo na vođenje parnica u kojima je stečajni dužnik stranka odnosno preuzimatelju se ustupa pravo biti stranka u upravnom sporu koji se vodi po tužbi stečajnog dužnika na Upravnom sudu RH. Odredbe Stečajnog zakona koje uređuju institut stečajnog plana ne predviđaju mogućnost da preuzimatelj stupa na mjesto stečajnoga dužnika u sve postupke u kojima je dužnik sudjelovao u vezi s prenesenim dijelom imovine neovisno o pristanku protivne strane. Stečajnim planom mogu se ustupiti stvari ili prava o kojima teče parnica, ali se ne može ustupiti „pravo na vođenje parnice“. Štoviše, odredba čl. 195. st. 2. ZPP-a propisuje da osoba koja je pribavila stvar ili pravo o kojem teče parnica može stupiti u parnicu umjesto tužitelja odnosno tuženika samo ako na to pristanu obje stranke. Sukladno izloženom stečajni plan u navedenom dijelu nije provediv odnosno stupanje preuzimatelja u parnice koje su u tijeku neizvjesno je budući da ono ovisi o volji parničnih stranaka (tužitelja i tuženika).

U točki 2a. stavak treći izreke rješenja određeno je da se preuzimatelju ne može prenijeti 24.362.610 m³ otpadnog materijala dok ne ishodi odobrenja predviđena odredbama Zakona o rudarstvu i drugim važećima zakonskim propisima. Međutim, u istoj točki u stavku osmom određeno je da preuzimatelj može eksploatirati zatečene zalihe mineralnih sirovina, jalovine i drugog otpadnog materijala isključivo ishođenjem potrebnih odobrenja sukladno Zakonu o rudarstvu i drugim važećima zakonskim propisima. Rješenje je u navedenom dijelu nerazumljivo jer se ne može utvrditi da li se preuzimatelju prenosi ili prenosi uz ispunjenje određenih uvjeta 24.362.610 m³ otpadnog materijala kao sastavni dio nekretnine označene kao k. č. 1343/5 u z. k. ul. 645 k. o. Glogovica. Gospodarskim vještačenjem pokretne imovine stečajnog dužnika (list 24. spisa) utvrđena je vrijednost zaliha jalovine od 24.363 m³ u vrijednosti od 23.045 EUR što upućuje na zaključak da se navedena količina jalovine ipak prenosi preuzimatelju kao „sva“ pokretna imovina. Nadalje, količina jalovine (otpadnog materijala) je bitno različita u procjeni vještaka dipl. ing. Zvonimira Melema (24.323 m³) od količine koja je navedena u rješenju o potvrdi stečajnog plana 24.362.610 m³. I na kraju, nužno je naglasiti da je rudno blago u vlasništvu Republike Hrvatske te se iskorištava pod uvjetima i na način koji su propisani Zakonom o rudarstvu. Pravo na istraživanje i eksploataciju mineralnih sirovina na određenom području trgovačko društvo ili obrtnik ostvaruju na osnovi odobrenja ili rudarske koncesije tijela državne uprave nadležnog za poslove rudarstva. Odobrenje ili rudarska koncesija ne mogu se bez suglasnosti tijela državne uprave koje ih je izdalo prenositi na drugu fizičku ili pravnu osobu i ne mogu biti predmetom stečajnog postupka. Navedeni otpadni materijal ne može biti predmet stečajnog plana niti se planom mogu određivati uvjeti eksploatacije. Odlučujući o otpadnom materijalu prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo ili konkretno odredbu čl. 10. Zakona o rudarstvu.

Stečajnim planom preuzimatelju se ustupa i pravo na posjed nekretnine označene kao k. č. 1343/5 u z. k. ul. 645 k. o. Glogovica (točka 2.c stavak sedmi). Žalitelj Republika Hrvatska ističe da je predmetna nekretnina njegovo vlasništvo što i dokazuje zemljišnoknjižnim izvatkom te ukazuje da je Republika Hrvatska izlučni vjerovnik stečajnog dužnika. Uvidom u navedeni zemljišnoknjižni izvadak (list 261 spisa) ovaj sud je utvrdio da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine. To ima za posljedicu da nekretnina ne može biti predmet stečajnog plana niti se preuzimatelju može ustupati pravo na posjed. Ovo također i iz razloga što predmetna nekretnina i nije bila predmet procjene vještakinje Đurđice Butina (list 31. spisa).

Stečajni plan odnosno prava koja bi sudionici plana trebali steći prema provedbenoj osnovi plana trebaju biti ostvariva. Planom trebaju biti ocijenjene materijalne mogućnosti preuzimatelja imovine stečajnog dužnika da ispuni obveze koje je preuzeo stečajnim planom. U konkretnom slučaju iz stečajnog plana ne može se utvrditi koje su materijalne mogućnosti preuzimatelja SPRUD-IGONEL d.o.o. da podmiri obveze prema sudionicima stečajnog plana. Iz podataka u spisu ne može se utvrditi kada je preuzimatelj osnovan, koje su njegove djelatnosti, temeljni kapital i imovina, niti se uopće utvrđuju mogućnosti ostvarivanja preuzetih obveza. Planom je predviđeno da će preuzimatelj ishoditi kredit zalaganjem nekretnina koje preuzima od stečajnog dužnika. Međutim, ako su nekretnine procijenjene na ukupan iznos od 3.964.451,20 kn, a obveze preuzimatelja prema sudionicima stečajnog plana iznose 8.145.803,93 kn sasvim je očigledno da se zalaganjem nekretnina ne može ishoditi kredit u potrebnom iznosu. Ako bi se pak ishodio kredit u potrebnom iznosu to bi potvrdilo žalbene navode Nade Reljić da predmetne nekretnine imaju daleko veću vrijednost od procijenjene. Preuzimatelj imovine trebao je dati određene garancije koje jamče njegovu sposobnost da ostvari stečajni plan odnosno da ispuni svoje obveze prema sudionicima plana. U protivnom, ako preuzimatelj nema sposobnost da iz poslovanja ostvari stečajni plan i ako ne ishodi kredit za namirenje sudionika plana, izradom stečajnog plana dužnik se izložio bespotrebnim troškovima i gubitku vremena. Iz pripreme osnove plana ne može se utvrditi da li i koje prihode ostvaruje preuzimatelj, kakvi se prihodi i rashodi mogu očekivati od poduzeća u vremenskom razdoblju u kojemu bi trebalo namiriti sudionike stečajnog plana. Odredba čl. 24/6. st. 1. SZ-a propisuje da će stečajni sudac obavezno uskratiti potvrdu stečajnog plana ako su pri njegovoj izradi bitno povrijeđeni propisi o sadržaju, obradi i prilogima stečajnog plana, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti (u zakonu pogrešno piše ne mogu otkloniti). Budući da u konkretnom slučaju nedostaju prilozi koji se moraju priložiti uz plan sukladno čl. 225. SZ-a nije bilo uvjeta za potvrdu stečajnog plana.

U provedbenoj osnovi plana i rješenju o potvrdi plana vjerovnici su poimenično navedeni kao i njihove tražbine koje se namiruju stečajnim planom. Stečajni plan zajedno s rješenjem suda o njegovoj potvrdi predstavlja javnu ispravu, a u pojedinim svojim dijelovima i ovršnu ispravu. Premetni plan nema svojstvo ovršne isprave na temelju koje bi vjerovnici mogli ostvariti svoje tražbine koje su utvrđene planom u slučaju da preuzimatelj odbije ispuniti obveze preuzete planom.

U rješenju o potvrdi stečajnog plana sud može predvidjeti da će se njegovo ispunjenje nadzirati. Ako je sud odredio nadzor nad ispunjenjem plana, dužan je poštovati prisilne propise koji uređuju tko provodi nadzor. Nadzor nad provođenjem stečajnog plana obavljaju stečajni upravitelj i odbor vjerovnika te stečajni sudac. U tom slučaju službe stečajnog upravitelja i odbora vjerovnika ne prestaju zaključenjem stečajnog postupka, a na prava i dužnosti stečajnog upravitelja na odgovarajući se način primjenjuju pravila o privremenom stečajnom upravitelju (arg. iz čl. 256 SZ-a). U pobijanom rješenju određeno je da nadzor nad provedbom plana provode stečajni upravitelj i odbor vjerovnika ali ne i stečajni sudac. Takva odluka protivna je prisilnom propisu pa je sud pogrešno primijenio materijalno pravo i to odredbu čl. 257. st. 1. SZ-a.

Stečajnim planom u točki 3.d određeno da će preuzimatelj podmiriti i troškove stečajnog postupka, a to su nagrada za rad i naknada troškova stečajnog upravitelja u iznosu od 325.833,34 kn i ostale obveze stečajne mase u iznosu od 232.203,70 kn. Međutim, u spisu ne postoji rješenje stečajnog suca kojim je određena nagrada za rad stečajnom upravitelju. Isto tako, nedostaje i obračun stvarnih troškova koji su odobreni rješenjem stečajnog suca sukladno čl. 29. st. 3. SZ-a. Nadalje, iz podataka u spisu ne može se utvrditi koje su to ostale obveze stečajne mase u iznosu od 232.203,70 kn i tko su vjerovnici stečajne mase. Stečajnim planom ne može se mijenjati ni pravni položaj vjerovnika stečajne mase, ali se iz podataka u spisu ne može utvrditi da li se stečajnim planom mijenja njihov pravni položaj pa se rješenje u tom djelu ne može ispitati. Osim toga, ukazuje se na odredbu čl. 254. st. 2. SZ-a prema kojoj je stečajni upravitelj dužan prije zaključenja stečajnog postupka namiriti nesporne obveze stečajne mase, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje, što znači prije pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana (arg. iz čl. 254. st. 1. SZ-a).

Zbog svih navedenih razloga podaci koji su služili kao podloga za prihvatanje plana nisu dostatni i mogli su dovesti u zabludu osobe na koje plan ima neposredni ili posredni učinak. Na temelju podataka u spisu ovaj sud nije mogao zaključiti da plan ima opravdanja i da se ne radi o zloupotrebi instituta stečajnog plana radi pogodovanja pojedinih sudionika u stečaju, pa postoji opravdana sumnja u ispravnost odluke suda da je stečajni plan dopušten. Osim navedenih nedostataka ovaj sud nalazi da je bilo i takvih nedostataka u postupku zbog kojih sud nije imao razloga donijeti odluku o potvrdi stečajnog plana. S obzirom na iznijete propuste u postupku ovaj sud nalazi da je u donošenju rješenja počinjeno više bitnih povreda odredaba stečajnog postupka koje rješenje čine nezakonitim. Zato je rješenje trebalo ukinuti po čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U nastavku postupka stečajni sudac će pozvati stečajnog upravitelja da otkloni uočene nedostatke u sadržaju stečajnog plana kako u pripremnoj osnovi tako i u provedbenoj osnovi te posebno ukazati stečajnom upravitelju da pripremna osnova plana mora uvjeriti sudionike u prihvatljivost plana. Ona treba da sadrži mjere koje su poduzete prije stečajnog postupka kao i sve ostale podatke o osnovama i posljedicama plana. Treba dati informacije o cilju plana, kako će se ostvariti, osnovnim podacima o pravnom statusu stečajnog dužnika, podatke o pravnim odnosima stečajnog dužnika, podatke o gospodarstvenim, ekonomskim odnosima te okolnostima u kojima se dužnik nalazi, mjere koje će se poduzeti radi ostvarivanja cilja predviđenog plana, prikaz unovčenja dužnikove imovine prema odredbama Stečajnog zakona (redovni zakonski model) i unovčenja imovine prema konceptu stečajnog plana (alternativni model) kao i usporedbu ova dva načina unovčenja. S druge strane, u provedbenoj osnovi treba navesti elemente provedbene osnove koji moraju biti jasni i nedvosmisleni. Plan mora imati sve priloge sukladno čl. 225. i 226. SZ-a. Nakon toga, sud će ponovno razmotriti dopustivost stečajnog plana vodeći računa o ispunjenju formalnih i materijalnih pretpostavki u smislu iznijetih primjedbi. Sud će voditi računa o iznijetim primjedbama sudionika u postupku te po potrebi izvršiti reviziju procjene imovine stečajnog dužnika. Jedino realna procjena imovine i obveza stečajnog dužnika s kojom su upoznati svi sudionici stečajnog postupka može biti valjana osnova za odluku o stečajnom planu. Sud će također ponovno ispitati valjanost izjave o preuzimanju obveza od strane SPRUD-IGONEL d.o.o. koja je data bez odgovarajućih posebnih osiguranja.

Prvostupanjski sud će također otkloniti bitne povrede postupka na koje je upozoren ovom odlukom te donijeti novu pravilnu i zakonitu odluku.

Ako sud odluči obaviti reviziju procjene imovine stečajnog dužnika, ovisno o rezultatima revizije razmotrit će i daljnju ulogu stečajnog upravitelja koji je pripremao podatke i predložio stečajni plan.